

NOVADNIEKS

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

• Nr. 36 (6849)

• Trešdiena, 1998. gada 13. maijs

• Cena Ls 0,18

«Ar zylu rubynu uz placa Ir tāvu zeme jōapstaigoj...»

● Antona Ušpeļa «Veltījums lielajam meistaram» ir interesants ar īpatnējo formu un ideju — māls padevēģi lāvies keramiķa rokām, kuras izveidojušas daudziem latgaliešiem tik pazīstamas ainas.

Maija sākums Preiļu rajonā tradicionāli saistās ar mākslas dienām un vienu no Latgales novada slavenākajiem keramiķiem Polikarpam Čerņavski, kurš šogad būtu svinējis savu septiņdesmit piekto dzimšanas

dienu. 8. maijā daudz ļaužu pulcēja Preiļu rajona padomes, pilsētas domes, Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzeja un Raiņa memoriālā muzeja «Jasmuiža» rīkotais pasākums.

Preiļu rajona padomes zāle, kur tika atklāta Antona Kūkoja gleznu un Rēzeknes novada keramiķu darbu izstāde, pat nespēja uzņemt daudz skatītājus. Izstādes organizatori bija nedaudz pārsteigti, ka uz tikšanos ar māksliniekiem ieradusies tik daudz cilvēku, ne tikai pilsetnieku, bet arī lauku ļaužu, kuri lielajā darbu steigā izbrīvējuši cēlienu atpūtai.

Antons Kūkojs uz Preiļiem atvedis gleznu ciklu, kurš veltīts Polikarpam Čerņavskim. Divas no savām gleznām mākslinieks uzdāvināja Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzejam.

Sava pirmā skolotāja Polikarpa Čerņavska atcerei par godu cepli bija dedzinājis Antons Ušpelis. Izstādē skatāmi darbi, kurus nemaz nevar nosaukt par podiem vai traukiem. Tas ir īpašs mākslinieka skatījums — te Čerņavskis mīca mālus, te jau basām kājām strādā pie virpas vai dedzina, te pārdod savus darbus tirgū. Visbeidzot — griež danci ar sievu Staņislavu. Antona Ušpeļa rokas pratušas izveidot unikālu «Veltījumu lielajam meistaram».

Turpinājums 5. lappusē

Nododot savas tautas un valsts vēsturi, mēs nododam sevi

8. maijā — Nacisma sagrāves diena un Otrā pasaules kara upuru piemiņas diena.

Preiļu brāļu kapos pulcējās nepilni divi desmiti cilvēku. Kara veterāni, kuri pirms piecdesmit trim gadiem svinēja uzvaru pār fašismu ne tikai kā lielvalsts armijas cīnītāji, bet arī kā cilvēki, kuriem līdz nelabumam bija apnicis karš. Toreiz viņi kopā ar angļiem, frančiem, poļiem, čehiem un ļoti, ļoti daudziem vāciešiem atviegloti uzelpoja, ka palikuši dzīvi, ka varēs atgriezties mājās pie ģimenēm, ka varēs celt, atjaunot, saņņot.

— Vēl pirms nedaudz gadiem mēs bijām vesels simts. Tagad esam palikuši vairs tikai četrdesmit, no kuriem atdot godu karā kritušajiem un nomocītajiem atnākt varēja tikai astoņpadsmit, — «Novadnieka» korespondentei teica Preiļu kara veterānu organizācijas dalībnieks Jeremejs Ivanovs.

Tā viņi pamazām aiziet, astoņdesmitgadīgie, deviņdesmitgadīgie — malti un pārmalti nežēlīgajās kara dzirnavās, kas atstājušas ne tikai ievainojumu rētas viņu miesā, bet arī dvēselēs. Šie cilvēki baidās atklāti nēsāt savus kara laika apbalvojumus. Un, droši vien, ne visiem viņi ir ar mieru rādīt zeltītiem ģerboņiem apzīmogatās aplokšnes ar personīgiem apsveikumiem uzvaras dienā, kurus rotā Krievijas Federācijas prezidenta Borisa Jeļcina paraksts.

Latvijas premjerministrs Guntars Krasts presē izteicās, ka Otrās pasaules karš Latvijā beidzies tikai 1991. gadā. Bet, vērojot visu, kas notiek mūsu mazajā

● Piemiņas brīdis Preiļu brāļu kapos.

valstī, liekas, ka viņam nav tainība, jo cilvēki joprojām baidās. Kamēr Latvija bija daļa no lielās padomju valsts, bailes valdīja pār tiem, kuriem liktenis bija lēmis karot latviešu leģionā. Tagad bailes pārņēma tos, kuri pacēla uzvaras karogu Berlīnē.

Tomēr visnepatīkamākais ir tas, ka bailes un šaubas iemiesojušās arī tajos, kuri Otrajā pasaules karā nav piedalījušies. Bailes un šaubas, acīmredzot, mīt arī mūsu valstsvīros. Šķirstu 8. un 9. maija laikrakstus un lasu par to, ka Latvijas aizsardzības resora vadība pusoficiāli vai pusneoficiāli aizliegusi militārpersonām ierasties uz kritušo leģionāru pārapbedīšanu Lestēnē formas tērpos. Tas nav nekā cits kā bailes. Tikai šajā gadījumā tās ir bailes un bažīga lūkošanās nevis uz austrumu pusi, bet gan uz Eiropu.

Latvija ir pārāk maza, tās tauta gadsimtu gaitā pārāk nežēlīgi malta un mocīta, lai

saglabātu sevi tik lielu gara spēku, kas ļautu būt drošai un pārliecinātai. Valsts un tautas vēsture nevar būt tikai balta vai melna. Vēsturei tāpat kā varavīksnei ir vismaz septiņas krāsas un desmitiem nokrāsu. Un tad, kad mēs cenšamies no krāsu paletes izvītrot kādu no krāsām vai toņiem, mēs kļūdamies attiecībā pret realitāti. Nododot savas tautas un valsts vēsturi, mēs nododam sevi un savu bērnu nākotni.

9. maija «Neatkarīgās» avīzes numurā citēti Latvijas prezidenta Gunta Ulmaņa vārdi piemiņas brīdī Rīgas Brāļu kapos: «Tikai tagad, pēc neatkarības atgūšanas, esam sākuši visā pilnībā apzināties savu vēsturi. Tagad varam veidot patiesu savas pagātnes izpratni. Tas ir liels darbs un prasīs vēl daudzus gadus». Kaut nu mums nepietrūktu laika un spēka šajā ceļā.

Lidija Kirillova
J.Silicka foto

VIETĒJĀS ZIŅAS

■ Līvānu bērnu un jauniešu centrā notika pirmsskolas bērnu pulciņa «Zinīši» rīkotā pēcpusdienā «Mana mīļa māmulīņa». Kā informēja skolotāja Marija Vilcāne, kopā ar māmiņām un vecmāmiņām bērni dziedāja, gāja dažādās rotaļās un piedalījās atrakcijās. Izspēlēja arī «Mēmo šovu», kurā māmiņas iejutās bērnu, bet bērni — māmiņu lomās. Katrs bērniņš centās savu māmiņu un vecmāmiņu iepriecināt ar pašdarinātu apsveikumu.

■ Līvānu bērnu un jauniešu centra vokālais ansamblis «Spurgaliņas» laureātu koncertā Rīgā ieguvis pirmās pakāpes laureāta godu. Aprīļa beigās Skaidrītes Bulmeistares vadītais ansamblis piedalījās arī Tukuma skolēnu Jaunrades nama muzikālajā konkursā «Tonis pustonis», kur atkal kļuva par laureātiem.

■ Sākoties ugunsnedrošajam periodam Latvijas mežos, kopš 25. aprīļa Līvānu virsmežniecības teritorijā ugunsbīstamākās vietas tiek pārraudzītas no sešiem, tai skaitā mūsu rajonā — no četriem ugunsnovērošanas torniem.

Kā pastāstīja Līvānu virsmežniecības apsardzības un medību saimniecības inženieris Māris Bondars, šai laikā virsmežniecības teritorijā notikuši pieci ugunsgrēki, lielākais un nopietnākais — Preiļu mežniecības 68. un 72. kvartālā. Šis ugunsgrēks izcēlās naktī, bet, pateicoties vietējo iedzīvotāju modrībai, to savlaicīgi pamanīja, un trīs mežniecības mežsargi piecu stundu laikā uguni ierobežoja. Nodega 4,5 hektāri dažāda vecuma eglīšu stādījumu, kuri nākamajā gadā būs jāatjauno.

Nelieli ugunsgrēki notikuši Jersikas mežniecībā, — aizdegās dzelzceļa mala un mežs izdega 0,1 hektāra platībā. Postījumi radušies arī pērnās zāles dedzināšanas rezultātā, kad izdega krūmāji. Šāda veida aizdegšanās vērojamas katru gadu. Aglonas mežniecībā mežs aizdegās 167. kvartālā, nenodarot ievērojamus postījumus.

M.Dziesma

■ Noslēdzies Līvānu mākslas skolas rīkotais bērnu radošo darbu konkurss «Lelle — manu roku darbs», kas notika Mākslas dienu ietvaros. Piedalījās vairāk nekā 90 dalībnieku no deviņām rajona skolām. Par labākajiem vecākajā grupā (11-14 gadi) atzīti Māra Rūtiņa (Līvānu 1. vidusskolas Laimiņas skola) un Oksanas Pavlovskas (Ārdavas pamatskola) darbi. Jaunākajā grupā (7-10 gadi) vislabākie darbi izdevušie Lidijai Zaicevai (Rušonas pamatskola) un Alvim Daugavvanagam (Laimiņas skola). Septiņi darbi ieguva skatītāju balvas.

Kopā 30 darbu autori saņēma atzinības rakstus un sponsoru balvas. Par tām gādāja Līvānu veikals «Zane», i. u. «Asija», «Ratta», «Grāmatu tirdzniecība», Krūmiņa tirdzniecība, salons «Tev», zemnieku saimniecības «Rūķīši», «Kalnieši», foto salons «Minox», Līvānu televīzija, kā arī rajona padome un Līvānu dome.

L.Rancāne

LATVIJĀ

■ Zemkopības ministrijas speciālisti aprēķinājuši, ka pērn valsts iedzīvotāji, iespējams, apēduši vairākus desmitus tonnu gaļas un piena un vairākus miljonus olu, kuru izcelsme nav zināma. Šo produktu daudzums nav tik liels, lai nopietni ietekmētu valsts iekšējo tirgu, toties to kvalitāte vies šaubas.

■ Latvijā šā gada aprīlī ir vislielākais patēriņa cenu kāpums Baltijas valstu vidū. Latvijā patēriņa cenas pieauga par 0,7%, Lietuvā par 0,5%, bet Igaunijā par 0,4%, informē Centrālā statistikas pārvalde. Šā gada četros mēnešos Latvijā patēriņa cenas pieaugušas par 2,5%. Vislielāko patēriņa cenu kāpumu izraisījusi sakaru pakalpojumu maksas palielināšanās, kas pieaugusi par 15,1%. Par 0,7% pieaugušas cenas uztura produktiem, apģērbiem un apaviem, kā arī veselības aprūpei.

■ 9. maijā Ventspilī Latvijas Ministru prezidents Guntars Krasts, Igaunijas premjers Marts Simans un Lietuvas tieslietu ministrs Vitauts Pakalniškis savu valdību vārdā parakstījuši kopīgu rezolūciju. Tika panāktas vienošanās par vidējās un profesionālās izglītības dokumentu savstarpējas atziņas līguma noslēgšanu un par vienotās tranzitprocedūras ieviešanu, galvojumu (garantiju) sistēmu harmonizāciju Baltijas valstīs.

■ Šī nedēļa būs bagāta ārpolitiskiem notikumiem: Rīgā savus kolēģus no Lietuvas un Igaunijas — Valdu Adamku un Lennartu Meri — uzņems Valsts prezidents Guntis Ulmanis, bet Ministru prezidents Guntars Krasts nedēļas beigās tikties Daugavpilī ar Baltkrievijas premjeru Sergeju Ligu. Trīs prezidenti savā kārtējā tikšanās reizē plānojuši apspriest aktuālos starptautiskos jautājumus, sadarbību Baltijas valstu starpā, iecerējuši pārrunāt par Baltijas vienotību un nepieciešamību padziļināt trīspusējās attiecības.

■ Daugavpils pilsētas dome sēdē apstiprināja Daugavpils sociāli ekonomiskās attīstības plānu līdz 200. gadam. Plāna izstrādē par pamatu izmantota pilsētas visu nozaru un darbības sfēru sagatavotā informācija. Kopumā triju gadu laikā paredzēta ražošanas apjomu palielināšanās pusotru reizi.

■ Vairāk nekā puse — 61,1% Latvijas faktu aptaujāto respondentu dod priekšroku mazākai algai, par kuru ir nomaksāti nodokļi, nevis saņemt atalgojumu agrāk tik ierastajās aploksnēs. Tikai 22,1% cilvēku, kuri piedalījušies socioloģisko pētījumu firmas aptaujā, labāk saņemtu lielāku algu, par kuru nebūtu nomaksāti nodokļi.

■ Ievērojami neveiksmi cietis pagājušajā nedēļā notikušais centralizētais matemātikas eksāmens, kura dēļ lielākā daļa skolēnu, skolotāju un skolu direktoru pakļauti nevajadzīgam stresam. NRA informē, ka tās rīcībā ir informācija, ka dienu pirms eksāmena tā abus variantus un naktī arī gatavu uzdevumu risinājumu Rīgā varēja nopirkt. Patlaban tiek lēsts, ka no 7000 eksāmena kārtotājiem šo iespēju izmantojuši varētu būt apmēram 700 Rīgas un tās rajonu skolēnu. Skolēni sertifikātus par nokārtoto eksāmenu, visticamāk, nedabūs.

■ 11. maijā vēlu vakarā Šveicē notiekošajā pasaules čempionātā Latvijas hokejisti ar 3:2 uzvarēja amerikāņus, izcīnot deviņo vietu un saglabāja vietu A grupā.

NOVADNIEKS

Redaktors Pēteris Pizelis

Laikraksts iznāk astoņas reizes mēnesī.
Reģistrācijas apliecība nr. 000701018.
Dibinātājs un izdevējs — SIA «Novadnieks.
Redakcija». Direktore Tamāra Elste.
Izdevēja un redakcijas adrese:
Aglonas ielā 1, Preiļi, LV-5301.
Tālr. 22059 (redaktoram un SIA direktori),
22305 (reklāmas un sludinājumu pieņemšana),
22154, 21996 (korespondentiem).
Fax 21759. Laikraksts iespiests SIA «Latgales
druka» Rēzeknē, Baznīcas ielā 28.
Ofsetiespiedums.
Viena uzsk. iespiedloksne. Metiens 4340.
Pasūtījuma indekss 3033.

LĪVĀNU PILSĒTAS DOME

■ No 1. maija par bērnu uzturēšanu Līvānu bērnudārzā — mazbērnu novietnē «Rūķīši» noteikta maksa Ls 0,65 dienā. Ģimenēm, kurās ir trīs un vairāk bērnu vecumā līdz 16 gadiem, kā arī ģimenēm, kurās bērnus audzina tikai viens no vecākiem, ja ģimenes ienākumi uz vienu ģimenes locekli pēdējo trīs mēnešu laikā nepārsniedz Ministru kabineta noteikto krīzes iztikas minimumu mēnesī, bērnu ēdināšanas maksa bērnudārzā samazināta līdz piecdesmit procentiem. Bērnudārzu apmeklējošo bērnu skaits, kuriem piešķirti šie atvieglojumi, nedrīkst pārsniegt 10 procentus no kopējā bērnu skaita.

■ Līvānu pilsētas dome rīkos konkursu par vidusskolu labāko skolēnu — olimpiāžu uzvarētāju un viņu pedagogu apbalvošanu, paredzot apbalvojumu fondu — 225 latus.

■ Sākot ar 1. maiju Līvānu pilsētas dome, tās iestāžu un organizāciju darbiniekiem dienas naudu par komandējumiem Preiļu rajona robežās turpmāk neizmaksās.

■ Apstiprināts Līvānu pilsētas domes budžets.

30. aprīlī Līvānu pilsētas domes sēdē deputāti apstiprināja budžetu 1998. gadam.

Ieņēmumi (latos)

Ienākuma nodoklis	307565
Īpašuma nodoklis	21909
Nekustamā īpašuma nodoklis	10399
Zemes nodokļa parāda maksājumi	5000
Azartspēļu nodoklis	1008
Valsts nodevas	1300
Valsts nodeva par speciālo atļauju (licenču) izsniegšanu	130
Pašvaldību nodevas	2100
Naudas sodi	200
Nomas maksas	8620
Maksas pakalpojumi	1780
Pārējie ienākumi	93415
Līdzekļi, kas saņemti savstarpējo norēķinu veidā	23693
Dotācija	232473
Mērķdotācija teritoriālpārvešanai	3500
Mērķdotācija no valsts budžeta	660
Mērķdotācija mūzikas skolas pedagogu algām	23606
Līdzekļu atlikums gada sākumā	375
Ieņēmumi pavisam	737733

Izdevumi (latos)

Līvānu pilsētas dome	86100
Līvānu 1. vidusskola	130429
Līvānu 2. vidusskola	92522
Jēkaba Graubiņa Līvānu mūzikas skola	23606

Bērnudārzs — mazbērnu novietne «Rūķīši»	56161
Līvānu pilsētas kultūras nams	30840
Līvānu pilsētas bibliotēka	17556
Līvānu pilsētas bērnu bibliotēka	4383
Kapliča	2915
Līvānu bērnu un jauniešu centrs	0
Sociālā nodrošināšana	61771
Tautsaimniecība	113524
Civilā aizsardzība	1000
Līdzekļi, kas nododami savstarpējo norēķinu veidā	7610
Procentu nomaksa	10678
Pārējie izdevumi	20506
Aizdevumu dzēšana	77757
Izdevumi pavisam	737358

■ Līvānu pilsētas dome sociālās nodrošināšanas vajadzībām 1998. gadā paredzējusi iztērēt 56598 latus. Ziemassvētku pabalstiem izdos 2500 latus, apbedīšanas pakalpojumiem un pabalstiem — 3300, brīvpusdienām — 9222 latus, malkas pabalstiem — 5500 latus. Mājas aprūpes vajadzībām paredzēti 7021 lati, vienreizējiem pabalstiem, slimnīcas izdevumu apmaksai — 3179 lati, bet iedzīvotāju deklarācijām — 25876 lati.

M.Dziesma

PREIĻU PILSĒTAS DOME

■ 7. maijā notika Preiļu pilsētas domes kārtējā sēde. Deputāti noklausījās pilsētas domes priekšsēdētāja Vladimira Ivanova informāciju par mazuta piegādes konkursa rezultātiem.

■ Dome apstiprināja nolikumu par dzīvokļu ārpuskārtas piešķiršanu Preiļu pilsētas iestāžu speciālistiem. Nolikumā paredzēts, ka dome izskatīs jautājumu par sadzīves apstākļu uzlabošanu, pamatojoties uz kultūras, medicīnas un izglītības iestāžu vadītāju iesniegumu par attiecīgā augsti kvalificētā speciālista nepieciešamību, dokumentāli fiksējot to darba līgumā. Līguma izpildes gaitā dome pēc iestādes vadītāja iesnieguma var pārskatīt līguma noteikumus vai, ja darba līgums tiek laužts pēc iestādes vadītāja iniciatīvas, pārskatīt pieņemtos lēmumus attiecībā par konkrētā speciālista sadzīves apstākļiem.

■ Domnieki apstiprināja finansu komitejas lēmumu iznomāt neapdzīvojamās telpas Liepājas ielā 44 (iepriekš tās nomāja mēbeļu kombināts «Ozols») zemieku saimniecībai «Drēņukalns», kuras īpašnieks ir J.Cirulis. Telpas iznomātas uz pieciem gadiem, nomas maksa — 10 santīmi par m² platības mēnesī.

■ Atsaucoties uz Latvijas Pašvaldību savienības valdes aicinājumu atbalstīt ideju par enciklopēdijas «Latvijas pilsētas» izdošanu 1998. gada novembrī, pilsētas dome nolēma noslēgt līgumu ar izdevēju — akciju sabiedrību «Preses nams» par enciklopēdijas materiālu vākšanu, izdevuma sagatavošanu un iespiešanu. Grāmatā būs apraksti par visām 77 Latvijas pilsētām, ar pilsētu plāniem, melnbaltiem un krāsainiem attēliem. Preiļiem enciklopēdijā tiks atvēlētas

četrus lappuses, kas domei izmaksās četrsimt latus. Par iemaksāto summu pašvaldība bez atlīdzības saņems 40 eksemplārus. Sakarā ar naudas trūkumu desmit enciklopēdijas eksemplārus no domes gatava nopirkt Preiļu slimnīca, bet vēl piecus paju sabiedrība «Preiļu SCO». Šādi noteikumi apmierināja domniekus, un astoņi no deviņiem klātesošajiem deputātiem nobalsoja par, bet viens atturējās. Līgumā paredzētā summa jāsamaksa līdz 15. maijam.

■ Dome nolēma nodot privatizācijai 15 daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas Liepu ielā.

Preiļu domes deputāti
iedz finansējumu
«Fledermaušiem»

Notikušajā Preiļu pilsētas domes sēdē deputāti izskatīja jautājumu par bērnu popgrupas «Fledermauši» vadītāja Ulāda Bērziņa darba apmaksu un finansējuma piešķiršanu mūzikla «Ziemeļmeita» audiokasetes ieskaņošanai. Šim nolūkam grupai bija vajadzīgi 600 lati. Vienīgā iespēja bija paņemt tos no pilsētas jubilejas pasākumiem atvēlētas summas.

Domes sēdē par šo jautājumu izcēlās negaidītas diskusijas. Viedokļi bija visai asi — no tā, ka «ja reiz ģimnāzija «Fledermauši» paņēmusi savā paspārnē, tad arī lai finansē no sava budžeta», līdz «labāk atdot sešsimt latus deju kolektīvam».

Tikai četri deputāti nobalsoja par to, ka «Fledermaušiem» finansējums piešķirams, trīs deputāti bija pret un vēl divi balsojot atturējās. Jautājuma apspriešana beidzās ar kāda deputāta frāzi, ka tad jau pašiem jādibina deputātu ansamblis un jādzied pilsētas svētkos...

8. maijā «Novadnieka» redakcija
saņēma popgrupas «Fledermauši»
vadītāja Ulāda Bērziņa vēstuli, kuru
arī publicējam.

«Ar Preiļu pilsētas domes deputātu noraidīto balsojumu šī gada 7. maijā par finansu piešķiršanu popgrupas «Fledermauši» vadītāja darba apmaksai un mūzikla «Ziemeļmeita» audiokasetes ieskaņošanai ir noslēgusies šī kolektīva darbība.

Deputātu viedokli respektēju, jo tādēļ jau balsojot mēs esam uzticējuši viņiem veidot pilsētas dzīvi pēc sava ieskata un pārliecības. Tas, ka mans vai kāda cita priekšstats par kultūras dzīves organizēšanu atšķiras no deputātu viedokļa, nedod iemeslu apšaubīt pilsētas varas pārstāvju vēlmi rūpēties par kultūru, kā tas ierakstīts ikvienas sevi cenojošas partijas priekšvēlēšanu programmā.

Taču šoreiz gribu pateikties visiem, kuri bija kopā ar mums darbos un domās. Paldies mūsu «māmiņai» Elvirai Brovackai, kuras paspārnē mēs iespējām visvairāk — piedalīties divos Latgales TV festivālos Rēzeknē, divos Latvijas TV festivālos «Sauls zakis», iegūt festivāla «Popskaņās» un LTV konkursa «Ko tu proti?» laureātu nosaukumu, ierakstīt un izdot divas audiokasetes «Fledermauši dzied» un «Globuss».

Paldies Jānim Eglītim, kurš deva mums pajumti šajā mācību gadā. Kā «ģimnāzistiem» mums izdevās kļūt par konkursa «Do re mi» laureātiem. Esam pateicību parādā Gaidai Ivanovai par skatuveš kustību mācīšanu, Inetai Sparānei par līdzās būšanu. Paldies daudzajiem sponsoriem un vienkārši faniem. Ar cieņu U.Bērziņš, popgrupas «Fledermauši» vadītājs»

Sagatavoja L.Kirillova

Ar plūdu naudu viss kārtībā

Par valdības piešķirto naudu Preiļu rajonam plūdu seku likvidācijai un profilakses pasākumu veikšanai iegādātie mobilie telefoni ir pirkti likumīgi, atzina tā sauktās plūdu komisijas vadītāja, vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministra Anatolija Gorbunova palīgs Didzis Jonovs.

Kaut gan valdības lēmumā par plūdu

naudas sadali nekas nav teikts par mobilo vai citu sakaru līdzekļu iegādi, Preiļu rajona vadība ir vienojusies ar plūdu komisiju, ka piešķirto naudu drīkst izmantot sakaru uzlabošanai.

Nauda Preiļiem bija palikusi pāri, jo tādu istu plūdu nebija, un tika izlemts, ka telefonu iegāde būs lietderīgākais tās izlietojums. Telefoni tika nodoti Jersikas pašvaldībai, Līvānu pilsētas domei un

Preiļu rajona ugunsdzēsības un glābšanas dienestam. No piešķirtajiem 6860 latiem 4750 latu tika iztērēti glābšanas motorlaivu iegādei, 360 latu — specterpu un inventāra iegādei, 1233 latu — tehniko pasākumu veikšanai iespējamo plūdu laikā, kā arī sakaru nodrošināšanai.

Osvalds Zebris
NRA

«Manām rozēm var nenoraut dzeloņus»

Saruna ar žurnāla «Ieva» redaktora vietnieci Silviju Joksti, novadnieci, kuras bērnība, skolas gadi saistās ar Aglonu, Preiļiem un pirmie kucēni žurnālistikā slicināti «Novadniekā».

— Silvija, šoreiz pārkāpju savu žurnālistes principu — intervijās nelietot uzrunu «tu», jo mēs tomēr kādu laiciņu, gadus piecus, ja nemaldos, bijām kolēģes. Saki, lūdzu, kā tas ir tavā dzīvē, vai darbs «Novadniekā» redakcijā kā žurnālistei, pēc tam darbs Latgales televīzijā kā ziņu dienesta producentei un tagad, kā sieviešu žurnāla «Ieva» redaktora vietnieci ir radikāli pārvērsieni tavā dzīvē diametrāli pretējos virzienos, jebšu tu to izjūti kā kāpumu augšup pa karjeras kāpnēm?

— Vienīgais, ko es esmu sapratusi, nomainot divas darba vietas, ka man ir noteikti jāatgriežas pie rakstīšanas. Man patīk rakstīt, man patīk parakstīties zem uzrakstītā, man patīk pabeigts darbs. Televīzijā rezultāts nebija atkarīgs tikai no manis, tajā bija iesaistīti daudzi cilvēki. Kopīgā darba tapšanas procesā izšķīst, izjūk tas, ko esmu iecerējusi, es nevaru ietekmēt un panākt to, ko esmu gribējusi.

Televīzijā mani uztvēra kā preses žurnālisti, tagad baidījos, ka mani neuzskata par televīzijas žurnālisti, jo katram šim darbam ir sava specifika. Taču būtībā es neesmu mainījusi profesiju, ko izvēlējos kādos astoņpadsmit gados un nevienu brīdi, lai kā ir gājis, neesmu nožēlojusi.

Pārmaiņas manā uztverē saistās vairāk nevis ar karjeru, bet ar pilsētu maiņu, jo katra nākošā — Rēzekne, Rīga ir ar lielāku iedzīvotāju skaitu. Taču par īstu karjeru uzskatu to brīdi, kad Rīgā pamestu klātienē studijas žurnālistikā un sāku strādāt Preiļos. Man ļoti patika un joprojām patīk Preiļi, esmu greisirdīga uz visu, kas notiek Preiļos. Es atceros visus cilvēkus, ar kuriem esmu tikusies, strādājot «Novadniekā», atceros rakstus, ko esmu rakstījusi, un pat noskaņu, kādā tos rakstīju.

Kad saņēmu uzaicinājumu strādāt Latgales televīzijā, es tur pazinu tikai vienu cilvēku — Juri Saukānu, ar kuru kopā vienā kursā biju mācījusies. Viņam bija tā pati doma, ar kuru es savā laikā ieradās Preiļos — kas cits, ja ne mēs. Bija ideja izveidot Latgales televīziju. Man liekas, mums tas izdevās. Šie pieci gadi bija vienlīdzīga cīņa, tiklu aušana, cilvēku meklēšana tik specifiskajam darbam. Bet kaut kā pienāca laiks, tā tas bija arī rajona avīzes redakcijā, kad viss jau ir apgūts, zināms, kad ejot uz kādu pasākumu vai gatavojot ziņas, jau iepriekš zini, kā tas viss noritēs, kā izskatīsies raidījums rīt, parīt, aizparīt, kādam jābūt sižetam, kad pārņem bailes neieslikt rutinā. Un es atkal sāku meklēt darbu presē. Izrādījās, ka ir jauns projekts, ka varu būt tur noderīga.

Es nevaru noformulēt, kas tas ir, bet man patīk būt klāt un piedalīties, kad kaut kas top jauns, veidojas. Tā bija ar «Novadnieku», kurš radikāli mainījās vienlaikus ar atmodas gadiem, tā bija ar televīziju, kura tapa no jauna, un tā tagad ir ar darbu «Ievā». Man kaut kā izdodas istajā brīdī nokļūt istajā vietā.

Tomēr visos laikos es ar siltām jūtām atceros «Novadnieku», uzskatu to par labu un nopietnu žurnālistikas skolu.

— Latvijā ir četri sieviešu žurnāli, pieskaitot meitenēm un pusaudzēm domātos, pat vairāk. Kur «Ieva» redz savu vietu?

— Tas, laikam, jāautā lasītājiem. Mēs savu vietu vērtējam pēc tirāžas. Tā pašlaik ir augstākā Latvijā. Nedēļas izdevumi daudzās valstīs ir ļoti populāri, un pie mums «Ieva» ir vienīgais nedēļas

izdevums sievietēm latviešu valodā.

— Ko nozīmē rakstīt sievietēm? Vai sieviešu prese ir kaut kāda atsevišķa nozare kopējā žurnālistikā?

— Tā to formulē. Bet ja mēs lasām vēstulēs, ka sieviešu žurnālu izlasa visi, kas ģimenē dzīvo, jādomā, ka laba žurnālistika vairs nedalās pa dzimumiem. Varbūt, ka tikai tīri specifiski raksti par veselību attiecas vienīgi uz sievietēm. Es neticu, ka arī sievietes nepaņem un nepalasa auto žurnālus, izdevumus par medībām, maksšķerēšanu. Pareizāk laikam būtu teikt, ka izdevumi dalās specializētajos, nevis pa dzimumiem.

— Tu esi strādājusi dažādu līmeņu žurnālistikā, šeit es domāju nevis kvalitāti, bet auditorijas apjomu, pie kā vērsas rajona avīze, novada televīzija vai visas valsts mēroga izdevums. Tāpēc, droši vien, vari atbildēt uz jautājumu, kas ir visgrūtākais žurnālista darbā?

— Pats grūtākais ir piekļūt sevī tajā brīdī, kad tu varētu nohaturēt un neizdarīt to. Palaist pa virsu. Piemēram, intervēju cilvēku, un tikai es pati zinu, cik daudz viņš man ir pastāstījis. Var rakstīt virspusēji, jo ir ļoti grūti un daudz laika paņemt šo informāciju izlaist caur sevi. Tas ir tāpat kā ar pīrāgu. Ir visas sastāvdaļas, bet iznākums būs atkarīgs no tā, vai esi micījis līdz sviestiem, vai tikai šā tā saviļājis pikuci. Pat tad, ja es rakstu par kādu noziedznieku, man ir svarīgi, lai es pēc tam ar šo cilvēku satiekoties varētu uzturēt normālas attiecības. Man nekad nav bijis problēmas, ka intervējams pastāstītu par maz. Man vienmēr izstāsta par daudz. Manā ziņā paliek tas, cik šis cilvēks patiešām gribēja, lai es atklāju citiem, kā arī sajūst to, ko vari un nevari rakstīt. Bieži vien cilvēks pastāsta kādu intīmu detaļu no savas dzīves un tad ir jādomā, vai viņš to ir gribējis atklāt publiski, vai nav.

Pats grūtākais ir saprast, ka žurnālistika nav viegla profesija. Aizgāju — pierakstīju. Tā tas nav. Katrā lietā kaut kas jāatrod. Bet tam ir vajadzīgs laiks.

— Silvija, dzīve stāv uz vietas, iet atpakaļ, vai — uz priekšu?

— Tā iet pa spirāli. Jau kuro reizi savā dzīvē konstatēju, ka nepārtraukti atgriežos pie kaut kādām tēmām, lietām, kas jau reiz ir bijušas. Tas laikam nozīmē, ka kaut kādā brīdī kaut ko neesmu izdarījusi pareizi, un dzīve vēlreiz dod līdzīgu iespēju. Tas ir kā eksāmens. Ja es to nokārtoju, tad aizeju tālāk. Bet šī spirāle noteikti neiet lejup.

— Dzīve vairāk sit vai glāsta?

«Man nekad nav bijis problēmas, ka intervējams pastāstītu par maz. Man vienmēr izstāsta par daudz. Manā ziņā paliek tas, cik šis cilvēks patiešām gribēja, lai es atklāju citiem, kā arī sajūst to, ko vari un nevari rakstīt. Bieži vien cilvēks pastāsta kādu intīmu detaļu no savas dzīves un tad ir jādomā, vai viņš to ir gribējis atklāt publiski, vai nav.»

Pats grūtākais ir saprast, ka žurnālistika nav viegla profesija. Aizgāju — pierakstīju. Tā tas nav. Katrā lietā kaut kas jāatrod. Bet tam ir vajadzīgs laiks.»

ves. Nekad vairāk viņu nevēlos satikt, redzēt. Jo ir lietas, ko nevaru pieņemt. Varbūt arī tāpēc, ka izaugu ar veco laiku literatūru. Visās bērnības gadu filmās, grāmatās bija iekšā kaut kāda morāle. Es to esmu pieņēmusi.

Tajā pašā laikā man ir savs draugu zelta fonds, pie kuriem es varu ierasties negaidot, nokrist kā sniegs uz galvas, parunāt. Šie draugi pārsvarā joprojām visi ir Preiļu rajonā. Aglonā joprojām ir mans dvēseles zelta fonds.

— Tagad nāks tie jautājumi ar daudzpunktiem. Tu priecājies par...

— ... ja mani atceras.

— Un bēdājies par...

— ... ja mani nodod.

— Kas norūda sirdi?

— Ciešanas.

— Tava mīļākā krāsa?

— Melna. Ja es ģērbjos melnā, es jutos stabili. Tā ir tāda pamatīga krāsa. Droša.

— Autori...

— Es varu pateikt, kuri bija autori, kas izveidoja manus priekšstatus par žurnālistiku, — Astrīda Lindgrēna, Ēriks Kestners. Džerolds Darels. Kad es izlasīju viņu darbus, es sapratu, ka rakstīt var arī tadā veidā, ka pareizais etalons nav tikai tas, kā rakstīja avīzēs tajā laikā, kad es pievērsos žurnālistikai. Ka var rakstīt savādāk. Man patīk Eiropas literatūra. Ja man uzdod jautājumu, kas man nepatīk literatūrā, es vienmēr esmu atbildējusi, ka nevaru pieņemt Šveiku. Patīk latviešu literatūra. Ezera, Bels, Blaumanis. Dzeja.

— Tavi mīļākie ziedi.

— Es nevaru nosaukt konkrētas puķes,

— Sit. Bet ar boksa cimdium. Kad ar boksa cimdium, tad ir maigi un spēcīgi, nevis tā, kā ar dūri. Bet arī masāžai nav jēgas, kad tā ir maiga. Tā palīdz tikai tad, kad ir sāpīga.

— Tavs dzīves moto?

— Es to neesmu noformulējusi, vienkārši ir dažas lietas, ko es daru un ko nedaru. Es negribu, lai mani nodod. Es ļoti neciešu nodevību. Es to attiecinu uz daudzām lietām. Uz ģimeni, uz draugiem, uz radiem, uz latgaliskumu. Es nevienu brīdi netaisos nodot Latgali, piemēram, ka es nerunāšu latgaliski. Man ir šausmīgi izteikts ģeogrāfiskās piederības princips. Es esmu no Preiļiem un ar to esmu lepna.

Attiecībā uz draugiem, citiem cilvēkiem, gadās, ka pienāk brīdis, kad vadzīs lūst, un es kādu izsvītroju no savas dzī-

man patīk viss, kas zied ap kārtīgu lauku sētu. Flokši, ķeizarkroņi. Man patīk lauku sētu saimnieču saprašana par puķēm, — ja arī vietas nav daudz, bet iekārtots tā, lai visos gadalaikos kaut kas zied. Man patīk lauku sētas jasmīnu krūms, ceriņu krūms. Es esmu lutināta ar puķēm, man tās bieži pasniedz. Man patīk rozes, visus krāsu. Un manis pēc no tām var neraut nost dzeloņus.

— Tava mīļākā pilsēta un tavi labākie vīrieši.

— Aglona un aglonieši.

— Vai aglonieši izdalās kā īpaša kategorija citu cilvēku vidū?

— Sacīsim tā, — latgalieši. Nekļūdiģi jebkurā sabiedrībā pazīstu latgaliešus. Ne jau pēc izrunas, nē. Viņi ir stipri. Neatkarīgi no tā, vai šis cilvēks ir ministrs, traktorists, skolotājs, bet, ja viņš ir latgalietis, viņā ir jūtama, pirmkārt, pašcieņa, otrkārt, cieņa pret sievieti, pret otru cilvēku. Man nepatīk, ja kāds noniecina latgaliešus, vai paši sevi noniecina. Tādos brīžos gribas pateikt, — paņem rokās karti un paskaties. Mēs vienkārši atrodamies tālu no centra. Bet tas nav iemesls vaimanām. Tas ir iemesls, lai nopelnītu tik daudz, ka varētu nopirkt mašīnu un braukāt uz centru. Bet ja es nevaru nopelnīt, tad tas nozīmē, ka šajā valstī nav kārtībā tas, ko sauc par reģionālo politiku. Katrā valstī ir nomaļes, bet ir attiecīgi attīstīta vietējā infrastruktūra.

— Laikam tagad būtu vieta jautājumam par Latgales sievietēm. Vai viņas atšķiras?

— Par sievietēm grūti pateikt. Varbūt, ka viņu morāles kodekss joprojām saglabāties augstāks.

— Tavs vaļasprieks.

— Žurnālistika ir mans vaļasprieks. Vēl man patīk gatavot. Joprojām ievēroju vecmāmiņas principu — nevienu ciemiņu nepalaist prom nepaēdinātu. Man patīk, ja pie manis atnāk cilvēki un jūtas labi. Manis pašas mīļākā vieta — manas vecmāmiņas māja, kura tagad diemžēl pieder citiem. Šeit pagāja mana bērnība līdz skolas gadiem, šeit es jutos laimīga, te bija manas dvēseles komforts. Ar pirmo skolas dienu būtībā sākas cīņa par savu vietu dzīvē.

— Vai ir kāds jautājums, ko neuzdevu, bet tu gribētu atbildēt?

— Gribu pateikt «Novadniekā» lasītājiem, ka es viņus stipri izjutu, kad šeit strādāju. Viņu attieksme bija ļoti labvēlīga. Man ļoti patika inteligentie «Novadnieka» lasītāji. Man gribas viņiem pateikt, ka tagad, «Ievā», es esmu tā pati, kas «Novadniekā», ka es atkal rakstu viņiem. Pat tad, kad es rakstu par Rīgas dāmām, es domāju savas lasītājas Preiļu rajonā. Es gribētu, lai «Novadnieka» lasītāji ir arī «Ievas» lasītāji.

— Silvija, mēs šajā intervijā nerunājam par politiku un pilnīgi apzināti norobežojamies no pašreizējās situācijas. Vai darijām pareizi?

— Pilnīgi pareizi. Politikai ir jābūt valsts līmenī. Mēs nevaram veidot politiku ne ar sieviešu žurnāliem, ne ar rajona laikrakstu. Mums ir jāievēl valdība, kas patiešām rūpētos par cilvēkiem. Kad ministrs izies no sava kabineta un paskatīsies, kas rakstīts uz viņa durvīm, un, — ekonomikas ministrs rūpēsies par ekonomiku, reģionālās attīstības — par reģionālo attīstību.

L.Rancāne
J.Silicka foto

Ari Latgalē varot izaudzēt arbūzus, melones un viģes

Sandras Ozolas kokaudzētavu Rušonas pagastā pazīst daudzi. Pie viņas pēc stādiem atbrauc gan no pašu rajona, gan arī no Krāslavas, Rēzeknes, pat Baltkrievijā esot iestādīts plašs augļu dārzs no šeit izaudzētajiem kociņiem. Ar augļu kociem apstādīts viens hektārs, dārzs tiek nemitīgi paplašināts, katru gadu ieviešot jaunus šķirnes. Kā pastāstīja Sandra Ozola, viņa iesākusi ar mežņu audzēšanu. Pēc diviem gadiem tos uzpotēja un tikai vēl pēc diviem varējusi domāt par pirmo realizāciju. Tagad dārznieces kolekcijā ir 50 ābeļu šķirņu (no tiem ražo 20 procenti), bumbieres — vairāk kā divdesmit (ražo pagaidām tikai vienu), plūmes — 30 (pats jaunākais stādījums, ražo 30 procenti) un ķirši — septiņas šķirnes, tie ražo par 80 procentiem.

«Audzēju galvenokārt pašu pieprasītāko, to, kas šobrīd ir «topā». Visbiežāk gan prasa pundurābeles, taču jāņem vērā, ka Latgales apstākļos tās parasti izsalst,» — saka Sandra. Viņa turpina: «Tomēr dažas šķirnes ir zemas, piemēram, ziemas ābele 'Zaiļijskaje'. Perspektīvākās šķirnes pašlaik ir 'Tina' ar ļoti saldiem ziemas āboliem, 'Telesāre' ražo jau trešajā gadā pēc potēšanas, tā ir līdzīga 'Sipoliņam', tikai āboli daudz lielāki. Šķirnēm 'Sinap Orlovskij' un 'Lošidskaja' āboli ir līdzīgi 'Antonovkai', un arī lielāki. Mūsu apstākļiem piemērota zemā ziemas ābele 'Bogatirj', āboli tai ļoti garšīgi un ļoti uzglabājas. Skaisti, sarkani āboli ir 'Rājai'. No ziemas ābelēm laba ir 'Iedzēnu' šķirne, ļoti garšīgus ābolus ražo 'Belorusskaja maļinovaja' ar sarkanzaļiem āboliem, kura pati ļoti veido kociņu. Mūsu apstākļiem piemērotākās šķirnes ir 'Forele', 'Banānu' ar īpatnēju banānu garšu. No vasaras ābeļu šķirnēm labas ir 'Dočmelba' un 'Remelba'. Neiesaku aizrauties ar nezināmām augļu koku šķirnēm. Ja kociņus iegādājaties Pūrē vai Dobelē, tad noteikti pavaičāji, kā tie augs Latgales apstākļos. Esmu pārbaudījusi daudzu augļu koku izturību. No bumbierēm laba ir 'Pepe', kura jau trešajā gadā dod labu un skaidu ražu, kociņš ir ļoti zems, raža jānovāc gandrīz vai pie pašas zemes. Perspektīvs ir arī 'Suvenirs', kas ātri ražo, un 'Jurā-

te'. Ilgi uzglabājama ir 'Belorusskaja pozdņaja' un 'Podarok stoletiju'. Ja gribat bumbierus sagatavot kompotā, tad iestādiat 'Karmlu'.

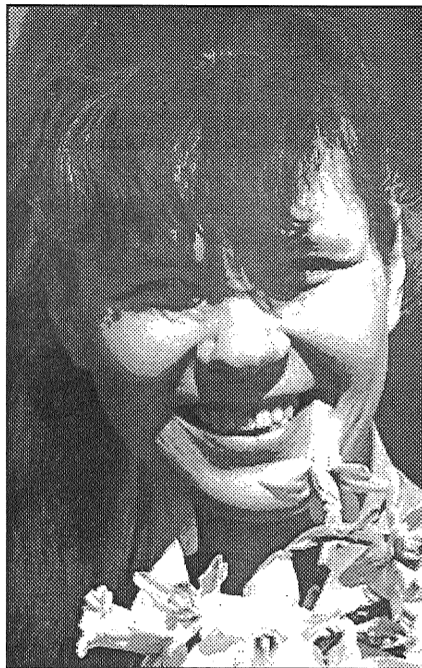
Šogad būs laba plūmju raža, lai gan vienā otrā vietā ziedpumpuri esot izsuluši. Ja vēlaties plūmes ēst vienlaicīgi ar zemenēm, stādiat 'Kubanskaja kometā', bet viena no visvēlākajām ir 'Stenlijs'.

Sandras Ozolas kokaudzētavā atrodas arī retākas šķirnes. Interesantas plūmītes viņa atved no Ogres, bet ļoti ķirši esot atrodami Pūrē. Daudzi kociņi tiek audzēti no meristēmām, — vispirms tās izstāda kastītēs, tad siltumnīcā un tikai pēc tam — laukā.

Sandra beigusi Bulduru dārzkopības tehnikumu kā daiļdārzniecē puķkope un Lauksaimniecības akadēmiju Jelgavā kā agronome dārzniecē, viņa nodarbojas arī ar projektu zīmēšanu daiļdārzam. Ar prieku izmēģina Latvijā neierastas kultūras.

«Jau vairākus gadus ēdu pašas audzētus arbūzus un melones. Sēklas jāiesēj ļoti sastrādātā zemē un jāpārsež ar plēvi, kamēr beidzas salnas, taču tos var audzēt arī siltumnīcā. Ražu var iegūt tad, ja atstāj pa vienam auglīm uz dzinuma, tikai pašam sievišķais zieds jāapputeksnē ar vīrišķo. Kad arbūzs vai melone ir jau palieli, tos pakarinu tīkliņā, lai nenorauj stīgu. Var jau nobriedināt arī uz zemes, taču pakarinātie augļi nobriest labāk.»

Piemājas lauciņā tiek audzētas avenas uz viengadīgā dzinuma, tām ražu novāc septembrī. Turpat pie mājas aug trīs veidu Amerikas lielogu dzērvenes, dārza mellenes un zilenes. Divpadsmit šķirņu upenes nogaršot vasarā atbraucot no tuvienu un tālienes. Kura šķirne garšo vislabāk, to pasūta un rudenī nopērk. Pavairotas arī bezrēķķu ērkšķogas — ērkšķogas un upenes krustojums. Tas ir ļoti liels krūms ar bagātīgu ogu ražu. Interesants retums ir oktanīdijas jeb ziemeļu kivi, no kura augļiem varot iegūt ļoti garšīgu ievārtījumu, un citronliāna, — tās augļi un lapas esot ārstnieciskas, ļoti palīdzot pret nogurumu. Braukājot pa pasauli, Sandra vienmēr cenšas kaut ko atvest arī mājās, laba sadarbība izveido-

● Sandras Ozolas puķu dārzā krāšņi uzziedējušas dažādu krāsu narcises.

jusies ar Kalsnavas agrotetumu kokaudzētavu. Ar to bieži nākas apmainīties ar dažādiem augiem. Retumu arī šeit ir daudz — klājeniskā tūja un klājeniskais kadīķis, pavasara omfalodes, amūras ceriņš, kas zied dzelteniem ziediem. Pavasarā dārzā aug četras ceriņu šķirnes — baltais pildītais, sarkanais un ceriņkrāsas ceriņš, kurš ciemiņus pārsteidz, uzziedinot tikai vienu milzīgu ziedu ierasto ziedčempuru vietā. Ir arī ēdamais sausserdis, zalktenes čūskegle. Deviņas lielziedu iris šķirnes, 13 dažādu krāsu flokši, kuri ziedēšanas laikā ar savu krāšņumu pārliecinoši pat vislielākos skeptiķus iegādāties šo augu. Īpatnējs ir arī dekoratīvais sīpols, tulpes, ar 5-6 ziediem uz viena kāta, arī lilijveida un rokoko tipa tulpes. Laba sadarbība izveidojusies ar dārzkopī no Rēzeknes, no turienes atvestas arbūzu, meloņu sēklas, ļoti ieaugusi arī viģe, kura, puķupodā audzēta, ražo violetus augļus.

Kad izveidojās šī zemnieku saimniecība, Sandra mācījās akadēmijā, arī vīrs strādāja algotu darbu, tādēļ lauku darbiem neiznāca laika. Šobrīd saimnieku īpašumā ir 23,6 hektāri zemes, bet sēšanai atvēlēti nepilni deviņi. Četras hektāros iesēti ziemas rudzi, pirmo gadu audzēs arī tritikāli (kviešu un rudzu krustojums, to izmanto pārtikai un lopbarībai), būs arī mieži un auzas. Taču lielāko platību, protams, aizņem stādaudzētava, kurai mēslojumu dod 30 saimniecībā audzētās aitas. Tās gan esot «nerentablas», un Sandra domā, ka lielāko daļu ganāmpulka nāksies pārdot. Augļu dārza galā ierīkota paliela dzērveņu plantācija. Zeme ir mālaina, tādēļ nācies izrakt pusmetru dziļu tranšeju, atvest un sabērt skābo pakaišu kūdru, samēsnot ar dzērvenēm nepieciešamajiem minerālmēsliem — kālijū un fosforu. Dzērvenes varot stādīt visai reti, tās ātri saaug un ražo jau trešajā gadā, toties ogas var vākt visu ziemu. Netālu meža ielokā redzama sastrādāta zeme, kur paredzēts audzēt 400 000 eglīšu stādus Līvānu mežniecības vajadzībām.

M.Dziesma
J.Silicka foto

● Aizkraukles arodskolas trešā kursa audzēkne Linda Celmiņa — topošā daiļdārzniecē puķkope, uzzinājusi par neparasto dārzu, šīnī saimniecībā ieradusies mācību praksē un ir labs palīgs Sandrai visos darbos.

Aizsargāsim kāpostus un sīpolus no mušām

Ir jau iestādīti sīpoli un agrie kāposti. Parasti ievu un ķiršu ziedēšanas laikā postīgas ir sīpolu muša un agrā kāpostu muša. Šīs mušas dēj olas uz augsnes sīpolu un kāpostu dēstu tuvumā. Ieteicams būtu kāpostiem apmēram 5 cm rādiusā no sakņu kakliņa atraust zemi un tās vietā piebērt no rind-

starpām svaigu augsni, līdz ar atraustu augsni tiek aizraustas prom iepriekš sadētās kāpostu mušas olas.

Pieņēnu un ķiršu ziedēšanas laikā sīpolu muša visaktīvāk dēj olas. Arī no iestādītiem sīpoliem atraus augsni un apkārt sīpolam aplej karstu ūdeni, ne karstāku par 60 grādiem C, kurā iepriekš

izšķidina pelnus. Spainī ieber 300-400 g koku pelnu un aplej ar karstu ūdeni, ļoti samaisa un aplaista sīpolus. Pēc aplaistīšanas sīpoliem nedaudz pieraus augsni.

Vēl šajā laikā varētu pamēģināt vienu reizi nedēļā ap sīpoliem apkaistīt pelnus, lai nesabērtu pārāk daudz pelnu, tos var sajaukt ar smiltīm.

VIETĒJĀS ZIŅAS

■ Rajona lauksaimniecības departamentā notika pagastu lauksaimniecības darba organizatoru sanāksme. Augu aizsardzības inspektore Jevģeņija Stikāne informēja par jaunākajiem preparātiem augu aizsardzībā un to lietošanu, galvenā zootehniķe Silvija Repša — par lopu reģistrēšanu un citiem lopkopības jautājumiem, bet galvenais agronoms Jānis Kivlenieks — par sēklas materiālu un problēmām augkopībā. Sanāksmes noslēgumā lauksaimniecības darbu organizatori viesojās a/s «Preiļu siera», kur tās direktors Jāzeps Šņepsts pastāstīja par uzņēmuma darbu un situāciju siera ražošanā. Ciemiņi apmeklēja arī uzņēmuma laboratoriju un iepazīs ar piena kvalitātes noteikšanas procesu ar kompjūteriem.

■ Par graudu iepirkšanu pagaidām informācijas nav. Kā pastāstīja rajona lauksaimniecības departamenta direktors Jānis Vucēns, 4. maijā notikušajās sarunās ar «Daugavpils dzirnavnieku» noskaidrojies, ka, sākot ar 10. maiju, kombināts slēgs līgumus ar zemniekiem tikai par graudu uzglabāšanu, bet par graudu iepirkšanu pagaidām netiekot runāts.

■ Šomēnes a/s «Preiļu siera» piena savācēju mašīnas zemniekus apkalpos savlaicīgāk. Kā informēja rūpnīcas direktors Jāzeps Šņepsts, turpmāk pēc piena izbrauks par sešām mašīnām vairāk. Ja līdz šim daudzus rajona zemniekus neapmierināja piena savākšanas grafiks, tad tur esot vainojama sliktā ceļu kvalitāte, kas apgrūtināja mašīnu savlaicīgu ierašanos pēc piena, kā arī lieli veicamie attālumi. Tagad maršruti kļūs īsāki, tas nodrošinās atdzēsētā piena kvalitātes saglabāšanos arī vasaras mēnešos.

M. Dziesma

Informācija zemkopjiem

Valsts augu aizsardzības stacijas fitosanitārās diagnostikas Viļānu starprajonu punkts sāk sniegt bezmaksas informāciju par sējumu fitosanitāto stāvokli, augu attīstības fāzēm, kaitēkļu un slimību parādīšanās sākumu, to tālāku izplatību un augu aizsardzības līdzekļu pielietošanas nepieciešamību konkrētajos laika apstākļos. Tas viss būs ierunāts isumā autoatbildētājā, tālr. 63393, tas ir ieslēgts katru dienu, speciālistu prombūtnes laikā. Varat zvanīt arī brīvdienās, jebkurā diennakts laikā, kad tas katram ir izdevīgāk.

Ziņas tiks atjaunotas vienu reizi nedēļā, katru ceturtdienas rītu jau būs jauna informācija.

Ja interesentiem radīsies kādas neskaidrības vai gribēsies saņemt plašāku informāciju par attiecīgo kultūru, slimību vai kaitēkli un ciņu ar tiem, atstājiet autoatbildētājā savu jautājumu un telefona numuru, centīsīmies atbildēt.

Mūsu informācija domāta Preiļu, Rēzeknes un Ludzas rajonu zemniekiem, mazdārzīņu īpašniekiem un pārējiem interesentiem.

Daļēji atbaidīs mušas, ja aplaistīs augs ar atšķaidītu vircu, var izmantot kālija permanganāta rozīgo šķīdumu, kā arī ķīmiskos augu aizsardzības līdzekļus.

Anita Trūpa,
Valsts augu aizsardzības stacijas Viļānu FDP agronome

«Ar zylu rubynu uz placa Ir tāvu zeme jōapstaigo!»

● Čerņavska muzejā darbnīcā kopā ar savu direktoru Antonu Kūkoju bija ieradušies arī bērni no Ludzas mākslas skolas.

● Aleksandrs Čerņavskis ir Polikarpa Čerņavska mazdēls. Viņa spēkos ir iet pa tām laipām, ko licis vectēvs un turpinājis tēvs Jāzeps Čerņavskis.

Aprīļa pirmajā pusē «Novadniekā» bija publicēta informācija par to, ka Aglonas bazilikas kora skolas koris Latgales novada skatē ieguvis pirmo vietu un izvirzīts uz Latvijas mūzikas skolu koru finālskati Rīgā, Latvijas Universitātes Lielajā aulā.

Skate notika 26. aprīlī. Tāpēc piezvanījām kora diriģentei Ievai Lazdānei, lai pajautātu, kā tad veicies.

— Jāsaka, ka veicās labi. Pirmo reizi piedaloties tik atbildīgā skatē, vairāk nekā trīsdesmit kora konkurencē mums ir trešā vieta. Par labāko tika atzīts E.Vignera Kuldīgas mūzikas skolas koris, otrā vieta — Lielvārdes un Valmieras mūzikas skolu koriem, bet trešā vieta — P.Barisona Aizkraukles, Rojas, J.Cimzes Valkas mūzikas skolas koriem un mums. Atpalika daudzi kori ar «vārdu», kuriem viegli ir pieejamas labākās koncertzāles Rīgā, par kuriem raksta mūsu un ārzemju preses izdevumi.

— Ko jūs dziedājāt skatē?

— Dziedājām obligāto dziesmu A.Kaplē «Sanctus», Aivara Broka un Antona Matveja dziesmu «Tu žēleigō, laipnō», kas bija pirmatskaņojums, jo tā bija konkursa nolikuma prasība. Dziedājām arī latgaliešu tautas dziesmu manā aparē «Lai bej' jauki, kur bej' jauki».

— Vai jūs skatē bijāt vienīgie no Latgales?

— Nē, vēl dziedāja koris no Rēzeknes.
— Pastāstiet, lūdzu, par žūriju.

«Korim ir skaista nākotne»

— Žūrijas komisija bija ļoti profesionāla. Tās darbu vadīja diriģents Jānis Ērenštreits. Koru sniegumu vērtēja arī diriģenti Romāns Vanags, Arvīds Platpers, komponists un diriģents Leons Amoliņš.

Komisijai nebija atsevišķas tikšanās ar kora diriģentiem, nebija arī katra kora snieguma īpašas analīzes. Vienīgi pirms apbalvošanas katrs žūrijas komisijas loceklis īsi iepazīstināja ar saviem iespaidiem.

Lūk, daži no tiem. Romāns Vanags atzina, ka mūzikas skolu kori ir varens spēks. Tiem būtu jāiestudē lielas formas skaņdarbi (apvienotajam korim) un jāliek klāt vislabākais orķestris. Daļa kora ir cienīgi piedalīties starptautiskos kora konkursos.

Sākums I.lappusē.

Izstādē skatāmi arī Pētera Ušpeļa saimniecības trauki, vāzes, Anitas Bemānes un Janīnas Gribustes māla trauki — Preiļu pusē mazāk raksturīgā un mazāk pazīstamā stilā veidoti.

Gan kājām, gan braukšus Polikarpa Čerņavska atceres pasākuma dalībnieki devās uz viņa mājām, kas tagad pazīstamas kā muzejs darbnīca. Gan preilieši, gan tālu braukušie ciemiņi iepazīnās ne tikai ar keramikim veltīto ekspozīciju, bet arī ar ēkas otrajā stāvā izvietoto Čerņavsku un Babru dzimtas podnieku, kā arī viņu audzēkņu darbu izstādi. Tajā redzami Vladimira Ivanova, Aleksandra Reča un Jura Abricka veidojumi.

Mājas pagalmā, kur joprojām jūtams Polikarpa Čerņavska gara spēks, mākslas zinātniece Veronika Kučinska (izdevēju gaida viņas sagatavotais grāmatas manuskripts par Polikarpu Čerņavski) runāja par to, cik smalks formās un glazūrās bijis mūsu novadnieks. Daudzi keramikā savos darbos tieši Polikarpu ņēmuši par pamatu un tikai pa kādam sīkumiņam no sevis pieķībinājuši klāt.

Mākslinieku dvēseles ir rada. Vienalga, vai tas ir māls vai ēļas krāsas, bet cilvēki atrod kopīgu valodu, ja viņi uz pasauli skatās mākslinieka acīm. Garā un dzīvē tuvs Polikarpam Čerņavskim bija Jāzeps Pigoznis. Kā vienu no vērtīgākajām keramikā īpašībām viņš atcerējās Polikarpa spēju vienādā mierā uzņemt gan uzslavas, gan pazemojumus.

Rēzeknes mākslas koledžas direktors Osvalds Zvejsalnieks runāja par to, ka arī jauniešiem māksliniekiem derētu ņemt vērā to, cik stingrs pret sevi bija Polikarps Čerņavskis — katru darbiņu atlasīja kā altārim un nekad nenonāca līdz tirgus līmenim.

No Čerņavsku mājām neviens nevar aiziet bez cienasta. Tā bija arī šoreiz — pēc alus, siera un pīrāgu baudīšanas ciemiņi devās pie Polikarpa un Staņislavas. Uz Preiļu kapiem, kur abi nu dus Dieva mierā.

● Studijas «Rēzeknes aprinķa pūdņiki» vadītājs Pēteris Ušpelis Jasmuižā runāja par to, ka līdzās Paulānam un Vilcānam Polikarps Čerņavskis bijis Latgales keramikas celmlauzis.

Raiņa memoriālajā muzejā «Jasmuižā» keramikā atceres pasākums bija arī vasaras sezonas atklāšana. «Rēzeknes aprinķa pūdņiki» — tā saucas izstāde, ko šovasar Jasmuižā skatīs muzeja apmeklētāji un kuru aplūkoja arī pasākuma dalībnieki. Sarīkojumu kuplināja Rēzeknes augstskolas studentu koris «Sonitum», runāja mākslinieki, muzeja darbinieki. Bet visi kopā noskatījās videomateriālu par Polikarpu Čerņavsku sešdesmit piecu gadu jubilejas svinībām, par keramikā lielo dienu, kad viņam tika piešķirts Triju Zvaigžņu ordenis.

Antona Kūkoja dzejoļu krājumā «Oka» ir rindas, kuras lasāmas šī materiāla virsrakstā. Latgale ir bagāta ar dzejiskām noskaņām, un tās jūtamas arī tagad, kad mūsu novads mainās sabiedriskā, ekonomiskā ziņā, bet cilvēki paliek stipri un nelokāmi savā romantiskajā un savdabīgajā garā, kas mūs latgaliešus dara atšķirīgus no citiem.

Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzejs un Polikarpa Čerņavska tuvinieki izsaka pateicību rajona padomei, pilsētas domei, SIA «Universālveikals PL», salonam «FotoMaks», SIA «Arka», kā arī visiem, kas palīdzēja atceres pasākuma sagatavošanā.

L.Kirillova
J.Silicka foto

labi pieteikuši. Trešā vieta ir apliecinājums tam, ka strādājam pareizi.

— Kas jums palīdzēja nokļūt Rīgā?

— Naktsmitnes un autobusu apmaksāja Aglonas bazilikas dekāns Andris Aglonietis. Paldies viņam par to. Bet par ēdināšanu parūpējās ļoti cilvēki no Preiļiem, ziedojoji naudu. Paldies arī Aglonas internātgimnāzijai un vidusskolai, kuras vadība bija pretimnākoša, rīkojot divu dienu kora darba nometni pirms Daugavpils un Rīgas skatēm. Pateicamies arī Aglonas pagasta kultūras darba organizatoram Guntim Skrimblim par iespēju organizēt mēģinājumus kultūras nama telpās. Lai gan esam kora skola, stundas notiek mazā klasītē, kur bērni sēž cieši blakus, tāpēc grūti veidot un dzirdēt kora kopīgo skanējumu.

— Kādas ir kora skolas pēdējās aktivitātes?

— Gatavojamies pārcelšanās eksāmeņiem. 7. jūnijā būs kora skolas sestā mācību gada noslēgums: pulksten 10.00 svētā Mise, bet pulksten 16.00 koncerts bazilikas Baltajā zālē. Jūnija vidū ielānāts brauciens uz Varšavu. Tā būs atbildes vizīte vīru korim «Arfa».

— Paldies par interviju, bet korim — ilgu un dziesmotu mūžu!

Interviju sagatavoja L.Kirillova

Attēlā: Aglonas bazilikas kora skolas jaunie dziedātāji. Foto no Ievas Lazdānes personīgā arhīva.

Vairāk zināšanu par bērniņa pasaulē nākšanu

Jura Urtāna privātpoliklinikā Preiļos sācies mācību cikls, sagatavojot sievietes grūtnieces svarīgajam notikumam — bērniņa laišānai pasaulē. Nodarbības vada Rudīte Brūvere, pieredzējusi vecmāte, tikai pavisam nesen no Vācijas pārcēlusies uz dzīvi sentēvu dzimtenē — Latvijā un apmetusies Cēsu rajona Vaivēs. Pati Rudīte Brūvere dzīvību devusi astoņiem bērniem, viņa saņēmusi simtiem un simtiem mazuļu, un ļoti kompetenti, pie tam ar lielu sirsnību, iejūtību un izpratni spē palīdzēt topošajām māmiņām ar padomu. Uz pirmo nodarbību ieradās tās sievietes, kas grūtnieču uzskaitē stājušās šajā poliklinikā, taču tiek gaidītas arī citas topošās māmiņas. Atsevišķas nodarbības notiek tiem pāriem, kas gatavojas ģimenes dzemdībām.

● Vecmāte Rudīte Brūvere (no labās) vada nodarbības topošām māmiņām Jura Urtāna privātpoliklinikā. Atsevišķas nodarbības notiek arī pāriem, kas gatavojas ģimenes dzemdībām, kā arī vecmātem.

Rudīte Brūvere, atbildot uz «Novadnieka» korespondentes jautājumiem, pastāstīja:

— Sadarbība ar ginekologu Juri Urtānu pastāv jau kopš deviņdesmito gadu sākuma, kad pirmo reizi atbraucu uz Preiļiem, vecmāte un citām ieinteresētām personām pastāstīt par dzemdniecības tēmām tādā veidā, kas varbūt līdz tam nebija pieejams. Par cita veida pieeju dzemdībām, par zīdīšanu, par sāpīgo aborta problēmu, kas Latvijā, tāpat kā visās bijušajās padomju republikās un Austrumu bloka valstīs tiek uzskatīta par ģimenes plānošanas vai bērnu skaita ierobežošanas metodi. Tā ir sāpīga un nopietna tēma, kas man kļuvis svarīga, un es izjūtu kā savas dzīves uzdevumu pie šīm lietām strādāt. Katram cilvēkam ir savs aicinājums un sava sūtība, un man tas ir — būt vecmātei un būt mātei. Mātes būšanu es izjūtu mazliet paplašinātāk, ne tikai attiecībā uz saviem astoņiem bērniem, bet arī uz citu cilvēku bērniem, un arī uz tiem, kas varēja būt, bet nav.

Man ir tāda pieeja, ka es šajā jautājumā absolūti nenosodu un netiesāju nevienu sievieti, jo saprotu, ka viņas rīkojās nezināšanā un izmisumā. Domāju, ka abos

šajos punktos ir kaut kas jādara un arī var kaut ko darīt. Ir Latvijā arī citas organizācijas, piemēram «Pakāpieni», kas reāli palīdz sievietēm ar nevēlamām grūtniecībām, palīdz bērniņu saglabāt, laist pasaulē, audzināt un aprūpēt.

Pie vecmātes darba pieder ne jau tikai dzemdību moments vien. To, kā bērns ieraudzīs pasauli, cik mokošs, vai arī patīkams un apmierinošs šis brīdis abiem — bērnam un mātei būs, lielā mērā var ietekmēt ar sagatavošanu, un tieši par to es runāju ar Preiļu rajona sievietēm grūtniecēm.

Esmu priecīga, ka uz nodarbībām pie-teikušies tēvi. Toreiz, pirms gadiem, kad sāku savu lekciju ciklu, Latvijā kā rets izņēmums notika ģimenes dzemdības. Tagad tās notiek samērā bieži. Ļoti nozīmīgi, ka tēvi iesaistās jau bērna sagaidīšanas laikā, vēlas uzzināt, kā notiek šis viņa attīstības process, vēlas saņemt informāciju par to, kāda ir tēva loma ģimenes dzemdībās. Tēva iesaistīšana dzemdībās ir ļoti būtisks elements, lai saglabātu ģimeņu kopību. Esmu vairākkārt bijusi Saldū, kur ārsti sāka Latvijā pirmās ģimenes dzemdības, un tagad man stāsta, ka neviena ģimene no šim

nav izšķīrusies.

Vairāki vīrieši man ir teikuši, ka viņi pēc kopīgi piedzīvotā dzemdību zālē savas sievas mīl un ciena pavisam citādāk. Tā nav tikai sievas lieta vien — laist bērniņu pasaulē. Tā ir mūsu nelaime, ja mēs uzskatām, ka tā ir tikai sievietes lieta. Tāpēc arī sievietes izdara abortus, nevar izaudzināt bēnus, jo viņas jūtas un ir vienas, bet vīri domā, — tā nav mana darišana. Bet tā taču būtībā nav. Bez vīrieša bērns nebūtu tapis. Tas ir tikpat daudz viņa bērns, cik sievietes bērns. Tāpēc gan negatīvā ziņā viņi būtu jāsauc pie atbildības, gan pozitīvā ziņā — viņi būtu jāaicina un jāielūdz, un jāļauj piedalīties dzemdībās. Tie ir citādi tēvi un viņiem ir citādāka attieksme pret savu mazo zīdaiņu, nekā tādiem, kuriem atnes mājas gatavu «kukulīti».

Būtībā bērns ir ļoti jūtīga, piedzīvotspējīga būtne, ar atmiņu. Bērns pazīst sava tēva balsi, viņam nav vienalga, kurš viņu apšveic, kurš viņam pieskaras un kā pieskaras. Tēva stiprums un drošība bērnam ir tikpat būtisks, kā mātes sirds un mātes rokas, kas viņu apņem un glāsta. Dzemdību procesā, kas bērnam ir tikpat smags kā viņa mātei, viņš ir kļuvis ne-

drošs, viņa pasaulīte ir izjukusi un satricināta. Tas var ietekmēt viņa tā saukto cilvēka pamatuzticību dzīvei, ka pasaule tomēr ir laba, ka cilvēki nav ļauni, ka varēs izdzīvot. Un šo pamatdrošību ļoti var sekmēt tēvs. Bieži ir novērots, ka bērns jūtas samocīts un raud, bet tēvs viņu paņem rokās, ar viņu aprunājas, un bērnam kļūst labi. Arī tēvam šis brīdis ir kaut kas vienreizējs un aizkustinošs. Viņš visā dziļumā izjūt, ka tas ir viņa bērns.

Jaunajām mātēm es šodien mācīju, ka vissvarīgākais ir uzticēties savai iekšējai balsij, tam, ka viņas ir labas mātes, ka tiks ar to galā, citiem vārdiem sakot, iemācīties apieties ar bailēm. Dzemdībās bailes visbiežāk ir traucējošais faktors. Tās rada visādus sarežģījumus, kas izpaužas uz dzemdību ilgumu, sāpīgumu, uz attiecībām ar vecmāti. Mācu praktiskas lietas, kas jāiemācās, lai tiktu vaļā no bailēm, — atslābināties, atbrīvoties, pareizi elpot, saglabāt mieru. Un vēl viens mērķis — mēģināt aptuveni tuvināt dzemdību norisi, lai sievietēm būtu skaidrs, kas viņas sagaida, lai viņas varētu saprasties ar vecmāti. Liekas, ka daudzi savstarpēji sarežģījumi un nepatīkamas atmiņas varētu nebūt, ja būtu drusku vairāk abpusējas uzticības. Savukārt uzticēšanās rodas, ja ir drusku vairāk zināšanu.

Rudīte Brūvere pastāstīja arī par dažādiem atsāpīnāšanas veidiem, bet tā kā saruna notika īsi pirms Mātes dienas, jautāta par šo svētku tradīcijām Vācijā, astoņu bērnu māmiņa pastāstīja:

— Bērniem skolās māca dzejoliņus, palīdz sagatavot nelielas dāvanīņas māmiņām. Vācijā ir tāda tradīcija, ka Mātes dienā mammai nekas nav jāstrādā. Viņa guļ gultā, kamēr viņai pienes kafiju pie gultas, un, ja ir lielāki bērni, viņi ir izcepuši arī kūciņu, iedeguši svecīti, sagādājuši puķītes. Mamma todien tiek cienāta un aprūpēta. Parasti ģimene dodas kādā jaukā Mātes dienas izbraukumā vai arī tamlīdzīgi. Pieauguši bērni atbrauc ciemos pie Mātes, vai arī atsūta sveicienus. Ir ļoti jauki, ka pastāv šāda diena.

L.Rancāne
J.Silicka foto

Atklātā vēstule

God. uzņēmēji un darba devēji!

Katru mēnesi no 1993. gada septembra Nacionālajā vides veselības centrā tiek reģistrēti saslimšanas gadījumi ar difteriju. Ar šo slimību pārslimojušo skaits ir 786 cilvēki. Katram trešajam slimība noritējusi ļoti smagā formā, atstājot komplikācijas, 67 slimnieki — miruši.

Vienīgā iespēja izsargāties no šīs slimības smagajām sekām ir vakcinācija. Bet lai samazinātu infekcijas ierosinātāja cirkulāciju iedzīvotāju vidū, nepieciešams, lai būtu vakcināti 90% iedzīvotāju.

Šobrīd Latvijā pret difteriju ir vakcinējušies tikai 60% pieaugušo. Kā pierādījusi dzīve, difterija nešķiro savus upurus. Ar to var saslimt jebkurš cilvēks neatkarīgi no vecuma un sociālā stāvokļa, jo infekcija izplatās pa gaisu, tādējādi apdraudot gan darbavietās, gan veikalos, gan sabiedriskajos transporta līdzekļos, gan kafējnīcās, gan deju zālēs, gan kinoteātros, gan citās sabiedriskajās vietās.

Ņemot vērā, ka 57% saslimušo ir dabaspējīgā vecumā, Nacionālā vides veselības centra speciālisti aicina Jūs, godājamie darba devēji, parūpēties par Jūsu darbinieku vakcināciju pret difteriju. Tā ir bezmaksas. Atbildības realizācijas formas Jums kā vadītājiem, darba devējiem vai pašiem darbiniekiem ir visdažādākās. Ir nepieciešamas papildus aktivitātes, kas radītu vakcinācijas kāpinājumu.

Uzziniet, vai Jūsu iestādē strādājošie ir vakcināti pret šo saslimšanu. Ja nē, tad rodiet iespēju darbiniekiem apmeklēt polikliniku vai citu ārstniecības iestādi, jo vakcināciju var veikt jebkurā medicīnas iestādē, vai uzaiciniet medicīnas darbiniekus uz darbavietu. Uzņēmēja un darba devēja interesēs ir tas, lai darbinieks būtu vesels un darba spējīgs, nevis slimības skarts kavētu darbu un cīnītos ar komplikācijām. Tikai 57,7% cilvēku no kopējā iedzīvotāju skaita ir darbaspējīgā vecumā. Mēs nedrīkstam pieļaut, lai slimības, pret kurām ir iespēja veiksmīgi cīnīties ar vakcinācijas palīdzību, darītu zaudējumus katram no mums atsevišķi un mūsu tautai kopumā.

Māris Budovskis,
Nacionālā vides veselības centra direktors

Skūpstis kā zāles

Kad jūs pēdējoreiz skūpstījāties? Diemžēl daudzi laulāti pāri aizmirsuši, kas ir skūpstis. «Kas es esmu, puīselis kāds, lai nodotos muļķībām?» bija sašutis kāds 45 gadus vecs seksopatologa pacients. Bet vai jūs zināt, ka skūpstis ir ne tikai nepieciešams glāsts, bet arī patīkamas zāles, turklāt bez maksas?

Jaunākie zinātniskie pētījumi pierāda: skūpstis labvēlīgi ietekmē cilvēka psihi un ir iedarbīgs ārstnieciskais līdzeklis. To, ko zinātnieki secināja empiriskā ceļā, daudzi sapratuši intuitīvi. Ilgstoša, jutkliska skūpstīta laikā cilvēka smadzenēs lielā daudzumā veidojas endofrīni — «prieka viela», kas pazemina stresu.

Kādā Kanādas universitātē izdarītie pētījumi ļāva secināt: tie, kas bieži skūpstās, retāk slimo un ātrāk atveseļojas. Apsekojot gados vecākus cilvēkus, noskaidrojās, ka tie pāri kas, lai arī krietnā pusmūžā, kaut vai ieraduma pēc apmainās ar skūpstiem, retāk sirgst ar aterosklerozi, hipertoniiju un citām vecuma kaitēm un noveco lēnāk! Intensīvi skūpstīti ir labākais līdzeklis pret stostīšanās.

Cikāgas Stomatoloģiskā institūta zinātnieki konstatējuši, ka skūpstīta laikā pastiprināti izdalās siekalas, kur ir daudz kalcija un fosfora savienojumu, kas pasargā zobus no kariesa. Bet austrāliešu zinātnieki siekalās atklājuši daudzas dabiskās antibiotikas, kas veicina ātrāku brūču sadzīšanu.

Vācu ārsti secinājuši, ka glāsti un skūpstī samazina sāpes, pateicoties «novirzošai» iedarbībai. Visbeidzot, skūpstīta laikā cilvēks

«sadedzina» 5-10 kalorijas. Tātad, ja skūpstās katru dienu un ilgstoši, var novājt bez mokošas diētas!

Ķiploks — garšīgs un ļoti, ļoti veselīgs!

Jau senos laikos daudzas tautas kā svarīgu produktu ēdienu gatavošanā izmantoja ķiploku. Pēc vēsturnieku un arheologu domām, to ēda jau senie ēģiptieši — piramīdu celtnieki. Ķiploku nesmādēja Senajā Romā un Grieķijā. Starp citu daudzas tautas uzskata, ka ķiplokam piemīt spēja novērst jaunos garus, raganas, vampīrus, vilkačus.

Ir cilvēki, kuriem nepatīk ķiploks, tā īpatnējās garšas un smaržas dēļ. Žēl, jo tas ir neaizstājams līdzeklis daudziem ēdieniem un tam piemīt liela farmakoloģiska darbība. Ne velti to dēvē par augu antibiotiku, pie tam ar ļoti plašu darbības spektru. Ķiplokam ir ļoti liela antibakteriāla iedarbība — lielāka nekā citos medikamentos (t.i. pateicoties vielām, kas ir ķiplokā, g.k. allicīnam). To izmanto vairāk kā 60 slimību ārstēšanai: holēras, salmonellozes, tifa, tuberkulozes, epilepsijas, hemoroīdu utt. Lietojot uzturā ķiploku, cilvēki var pasargāt sevi no saaukstēšanās, gripas, kuņģa saslimšanām, kā arī palielināt organisma imunitāti. Veselīgāk to lietot svaigā veidā.

Nevajadzētu atteikties lietot ķiploku ikdienā tā stiprās un specifiskās smaržas dēļ, jo pietiek pakošajāt dažas pētersīļu lapiņas, lai elpa atkal būtu svaiga.

Pēc Latvijas preses materiāliem

Pēc pieredzes apmaiņas brauciena Vācijā

Nesen Līvānu bērnu un jauniešu centra direktore Valentīna Poikāne neilgas Latvijas delegācijas sastāvā viesojās Vācijā, lai iepazītos ar bērnu un jauniešu centru darbību un gūtu ierosmes darbam Līvānos. Viņa pastāstīja:

— Mūs uzaicināja Vācijas IjAB (starpautiska jauniešu organizācija Vācijā), un ceļa un uzturēšanās izdevumus sedza valsts jaunatnes iniciatīvu centra programma «Jaunatne Eiropai». Šī organizācija Vācijā darbojas kopš 1967. gada, tās galvenais uzdevums — programmas ietvaros nodarboties ar jaunatnes organizācijās strādājošo speciālistu apmaiņu. IjAB attīsta divpusējus sakarus ar citām zemēm, atbalstot Eiropas valstu tuvināšanās un apvienošanās procesu. Svarīga darbības joma ir arī informācijas un konsultāciju sniegšana jauniešiem, valodas dienesta darbs, pārkvalificēšana un kvalifikācijas celšana. 1989. gadā IjAB organizācijai pievienojās Vācijas birojs «Jaunatne Eiropai», kurš atbild par Eiropas Savienības jaunatnes apmaiņas programmu. Tā finansē dažādu valstu jauniešu tikšanās, īslaicīgus stažēšanās braucienus un jaunatnes darbinieku apmācību. Savos darbības gados organizācija sapazīstinājusi tūkstošiem ekspertu un speciālistu darbā ar bērniem un jaunatni, kā arī palīdzējusi noslēgt līgumus starptautiskām apvienībām ar vietējām varas institūcijām.

IjAB ir nevalstiska organizācija, kuru finansē Bērnu un jaunatnes lietu ministrija. Tā apvieno daudzas valstiskas un nevalstiskas organizācijas un lielu uzmanību velta jaunatnes darba vadītāju apmācībai. IjAB centra organizētās divpusējās jaunatnes apmaiņas programmas darbojas jau 30 valstīs, rudenī tiks organizēti arī 12 Latvijas pašvaldību darbinieku pieredzes apmaiņas braucieni.

Atvērto durvju centrā

— Bonnā darbojas bērnu un jauniešu atvērto durvju centrs, kur apmācīti speciālisti — ielu pedagogi un citi jaunatnes un sociālie darbinieki strādā ar 36 tautību bērniem. Kopīgi tiek sagatavotas mācību stundas, ja kādam bērnam rodas problēmas ģimenē vai ar citiem pusaudžiem, viņi atnāk un izstāsta par tām. Speciālists palīdz grūtībās nonākušajam bērnam tikt galā ar radušos situāciju.

Netālu no Bonnas ir vēl viens atvērto durvju centrs, kuru apmeklē bērni līdz 3 gadu vecumam. Tā kā Vācijā bērnudārzu drīkst apmeklēt bērni tikai no 3 gadiem, tad tie vecāki, kuri vēlas, lai speciālists nodarbojas ar bērnu apmācību, atved savus mazus uz šejieni, kur viņiem māca vācu valodu un dažādas saskarsmes iemaņas. Šo centru apmeklē 200 dažādu tautību bērni. Trīsreiz vairāk centru apmeklē jaunieši vecumā no 15 līdz 25 gadiem. Šeit viņu rīcībā ir biljarda zāle, pagrabā — skaļās mūzikas

● V. Poikāne iepazīstas ar keramikas izstrādājumiem atvērto durvju centrā.

telpas, galdniecības, keramikas nodarbību telpas, sporta zāles, sporta laukums. Šim vajadzībām valsts sniedz finansējumu 95 procentu apmērā un piecus procentus finansējuma piešķir firmas un dažādi fondi. Jauniešiem sniedz dažādu palīdzību arī informācijas jomā — kā pavadīt brīvo laiku, kādas nometnes tiek organizētas. Ja jaunieši jūt, ka kādā jomā informācijas trūkst, tad paši piedalās centra darbā. Ja jauniešiem grib apgūt, piemēram, ekskursiju vadīšanu, viņš atnāk uz centru, kur viņam palīdz īstenot šo ideju. Šādā veidā bērnam un jauniešiem tiek sniegta palīdzība, pirms viņš vēl nav kļuvis par «ielas bērnu».

Vācijas apmeklējuma laikā apskatījām arī Bonnas jaunatnes un informācijas centru. Tajā savākta vienkopus visa jauniešu un jaunatnes darbinieku interesējošā informācija, kuru tālāk novada multiplikatori (cilvēki, kas strādā ar bērniem un jauniešiem). Sadarbībā ar Vāciju, arī Latvijā tiek veidots šāds projekts par informācijas centra izveidi.

Ar pusaudžiem strādā arī Līvānos

Līvānu bērnu un jauniešu centra direktore Valentīna Poikāne pašlaik mācās Sociālās pedagogijas augstskolā «Attīstība». Kā topošais sociālais pedagogs, viņa iecerējusi arī Līvānos nodarboties ar izaicinošās uzvedības pusaudžiem, šim nolūkam ir izstrādāta vesela programma, taču darbs būs sekmīgs tikai tad, ja izdosies izveidot spēcīgu pedagogu komandu. Līvānos jau darbojas jauniešu klubiņš Lolitas Bečes vadībā. Jaunieši pulcējas piektdienās, viņu rīcībā tiek nodota aparatūra diskotēku rīkošanai, notiek arī dažādas atrakcijas un spēles. Kā teica Lolita Beče, pusaudžiem ir ļoti bagāta izdoma un pasākumi notiek bez īpašiem starpgadījumiem.

M. Dziesma

«Mura klubiņā» — Zostēviņš un ķepdarbu sekcija

«Raksta tev kaķēnīte Morīte no Pļaviņām. Tavu adresi man ieteica runčuks Bonifācijs no Sutriem, kurš jau ir iestājies Tavā klubiņā.

Esmu pilnīgi melna ar 20 baltām spalviņām zem kakla. Neesmu gluži parasta, — mana māte bija Siāmas kaķene. Tēvs gan bija parasts runcis, bet arī ļoti glīts un inteligents. Dzīvoju trešajā stāvā, ārā kopš dzimšanas neesmu bijusi, kaut man jau ir trīs gadi. Mani ļoti mīl, un arī es mīlu savu saimnieci. Gulēt ejam kopā, man patīk vakaros pagulēt zem sedziņas un pamurrāt pasaciņu par kaķiņa dzīrnaviņām.

Bērniņā biju diezgan palaidnīga, par to esmu dabūjusi pat pērienu. Esmu apgāzusi daudz puķupuodu, sasitusi daudz vāžu (kurš sevi cenošs kaķis varētu apgalvot pretējo?). Man ļoti patīk pastaigāties gan pa sekcijām, gan pa virtuves skapišiem. Reiz gan man

izgāja greizi: pastaigājot pa virtuves skapiši, tad pēkšņi ienāca saimniece. No skapiša nācām zemē, — es, liela māla vāze un milzīgs ķirbis. Vesela paliku, protams, tikai es, tad nu pēriens bija neizbēgams. Pastaigāt pa skapišiem vai paspēlēt futbolu ar sipoliem, kas tur zāvējas, man vēl joprojām patīk.

Esmu liela rokdarbniece, saimniece divāna galus esmu izstrādājusi bārķu tehnikā, kaut gan saimniece manu talantu neatzīst un apgriež man nadžiņus. Vēl man patīk tumsā pastaigāt pa balkoniem (četri balkoni savienoti kopā) un pabaidīt kaimiņus. Dažreiz palīdzu saimniecei ravēt kastītēs iesētos tomātus, bet viņa par to dusmojas — kāpēc?

Lūk, tāda nu es esmu, ar dzīvi apmierināta melna Siāmas kaķene.»

«Mani sauc Rūdofls. Dzīvoju laukos, tāpēc varu ar pienu un krējumu našķēties pēc sirds patikas. Man ir kolosāla saimniece, kura mani ļoti lutina. Katru dienu dabūju dažādus gaļas un zivju ēdienus, tāpēc uz pelēm īpaši neskatos. Toties man patīk piedalīties adīšanā.

Arī fotogrāfijā esmu redzams adot. Protams, visur es atstāju savas koši rudās spalvas, jo pašlaik atbrīvojos no biežā ziemas kažoka.

Savu teritoriju man nākas dalīt vēl ar trīs kaķiem, kas dzīvo mūsmājās. Tie ir mana mamma Roze, jaunākais brālis Be-to un Fēlikss. Ar pēdējo man bieži gadās sastrīdēties. Parasti uzvaru es.

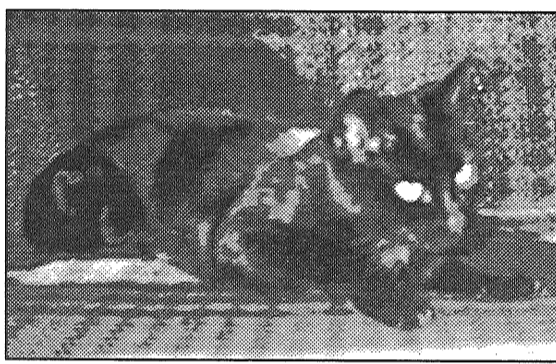
Vasarā man paliks trīs gadi, tā ka esmu runcis labākajos gados. Sūtu sveicienus visām kaķu dāmām. Pievienoju savu foto. Ļoti žēl, ka avīze ir melnbalta, un jūs neredzēsiet manu košo kažoku. Esmu tumši ruds. Rūdofls.»

«Čau!
Te izskatās kā jau laukos. Es esmu Zostēviņš. Mani tā sauc. Vēl ir divas zosītes, bet tās nogājušas maliņā. Te es eju ar bļodu pēc graudiem. Es to daru ļoti nopietni, nez kāpēc visi smejas un saka — «re, re!». Es mēģinu arī spaini panest. Pacelt var, bet panest nevar. Es vispār jūtos kā saimnieks un sargs. Svešinieki lai nenāk klāt. Likšu lietā visus ieročus, lai tos aizbaidītu, — skaļi kliegšu un šņākšu, un beigās vēl kniebšu.

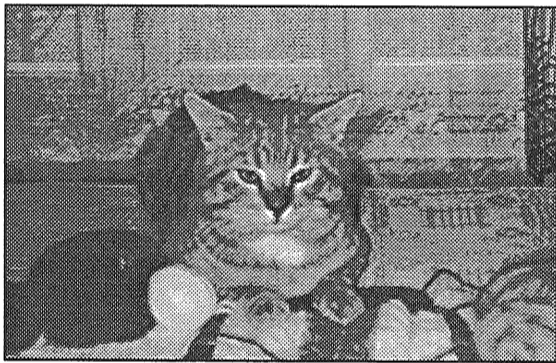
Zostēviņa pilnvarotais — Sandis.»

Miau! Esmu ļoti noskrējies dārza darbos. Tādā darbīgā noskaņā šoreiz savam klubiņam izvēlējos strādīgus dzīvniekus. Ķepdarbniekus, tā sakot. Bet vakaros pārlūkošu jaunus iesniegumus un mīldzīvnieku fotogrāfijas.

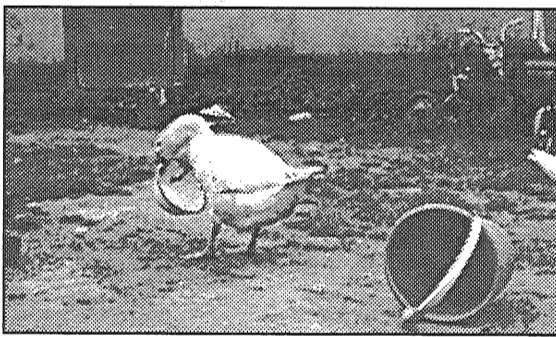
Muris «Mura klubiņā».

● Morīte no Pļaviņām.

● Rūdofls.

● Visu daru pats.

Krustvārdu mīkla

Sastādījis Pēteris Pīzelis

Horizontāli

1. Ūdens transportlīdzeklis. 4. Latviešu rakstnieks, garstāsta «Pēdējā barjera» autors. 6. Administratīvi teritoriālas vienības Latvijā. 7. Austriešu komponists (1756-1791), operas «Figaro kāzas» autors. 8. Etnogrāfiska grupa Lietuvā. 10. Plaknes liknes (ģeometrijā). 13. Pūšamais mūzikas instruments. 15. Ļoti gluds. 17. Vieglis, smalkgraudains audums no grodi vērpjiem diegiem. 19. Skalbju dzimtas sipolaugi. 20. Blīvas, saspīestas. 22. Organisma asinsrites centrālais orgāns. 23. Slavens amerikāņu džeza diriģents un komponists (1904-1944). 26. Drūmas, nomācošas izjūtas. 29. Politisks darbinieks. 30. Skatuves māksliniece. 31. Valsts Eiropā. 32. Upe Latvijā. 33. Latvijas Republikas admirālis (1891-1970). 34. Upe

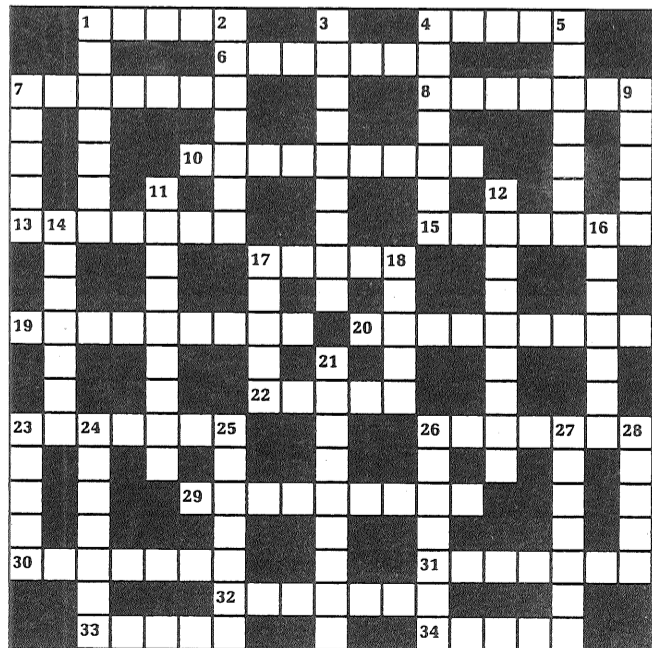
Preiļu rajonā, Ošas pieteka.

Vertikāli

1. Lopbarības pākšaugšs. 2. Vispārēja pārbaude. 3. Īsstobra šautenes. 4. Cilvēks, kam ir izcilzi sasniegumi zinātnē vai mākslā. 5. Speciāla zīme uz preces vai tās iesaiņojuma. 7. Dīķis šķiedragu stiebru mērcēšanai. 9. Krāsns mūritis. 11. Augļu koki. 12. Jersikas valdnieks (dz.g.nez.-13.g.s. 30 gadi). 14. Režģi ap balkonu. 16. Priekšsajūta. 17. Tēls A.Upīša traģēdijā «Spartaks». 18. Parādība, māņu tēls. 21. Ūdenstilpes josla gar sauszemi. 23. Valsts Eiropā. 24. Koka veidojumi, ko lieto apavu izgatavošanā. 25. Liels izturīga, necaurīdīga materiāla priekšauts. 26. Ierīce redzes spēju palielināšanai. 27. Ticība pārdabiskajam. 28. Latviešu riteņbraucēja (1939), pasaules čempione 1964. gadā.

6. maija numurā publicētās mīklas atminējums

Horizontāli. 3. Sausais. 5. Marasms. 7. Referendums. 9. Pases. 10. Atoms. 11. Dendijs. 13. Sardzes. 14. Aramiss. 15. Stiklot. 17. Spirgts. 19. Sermuļi. 20. Aklis. 22. Adata. 23. Saimniecība. 24. Aizmest. 25. Statika. Vertikāli. 1. Usnes. 2. Lauma. 3. Sēnalas. 4. Sirēnas. 5. Mantija. 6. Skumīgs. 7. Reportieris. 8. Staļingrada. 11. Dizelis. 12. Stabili. 15. Sieksta. 16. Taranēt. 17. Skuters. 18. Statuja. 21. Saime. 22. Abats.

«NOVADNIEKA» KALENĀRS

Rajona padome

- ◆ 15. maijā piedalīs pašvaldību sanāksmē Jaunpilī.
- ◆ 18. un 19. maijā darbs Latgales attīstības padomes tehniskajā komitejā.

Preiļu dome

- ◆ 14. maijā pulksten 14.00 finanšu komitejas sēde.

Rajona sporta klubs «Cerība»

- ◆ 15. maijā jaunatnes futbola čempionāts (1986.g.), Preiļi — Rēzekne. Sākums pulksten 16.00.

- ◆ 16. maijā jaunatnes futbola čempionāts, Preiļi — Rīgas futbola skola. Sākums pulksten 14.00.

- ◆ 17. maijā jaunatnes futbola čempionāts (1983./87.g.), Preiļi — Rēzekne.

- ◆ 19. un 20. maijā Preiļu futbolisti piedalās spēlēs Jēkabpilī un Daugavpilī.

Preiļu bērnu un jauniešu centrs

- ◆ 14. maijā klašu audzinātāju kursu nodarbības. Lektore Ē. Lanka no Latvijas Universitātes. Sākums pulksten 9.00.

- ◆ 15. maijā Preiļu novada skolu koru festivāls Jasmuižā.

- ◆ No 19. maija līdz 6. jūnijam pulciņu darbu noslēguma izstāde par godu Preiļu 70. gadadienai.

- ◆ 19. maijā seminārs skolēnu paspārvalžu vadītājiem. Sākums pulksten 10.00.

Riebiņu kultūras nams

- ◆ 16. maijā balle, spēlēs Valdis un Arvids. Sākums pulksten 22.00.

Rožupes kultūras nams

- ◆ 16. maijā diskotēka no Jēkabpils. Sākums pulksten 22.00.

Sīlukalna kultūras nams

- ◆ 16. maijā balle, spēlēs Aivars Lapšāns un «Mēnessgaismā». Sākums pulksten 23.00.

Informāciju sagatavoja L. Rancāne

03 NEDĒĻA

■ No 4. līdz 11. maijam Preiļu slimnīcas «ātrā palīdzība» izsaukta 150 reizes. 14 gadījumos palīdzība bija jāsniedz cilvēkiem, kas guvuši traumas. Viens no cietušajiem guvis traumu satiksmes līdzekļu negadījumā uz ceļa «Aglona — Daugavpils». Septiņas reizes mediķi snieguši palīdzību cilvēkiem, kas pārdozējuši alkoholiskos dzērienus. Trīs no viņiem pat nācies ievietot terapijas nodaļā. Trīs gadījumos «ātrās palīdzības» izsaukumi atteikti. Piedzīvoti nepatīkami joki. Divas reizes pa telefonu mediķi steidzināti braukt uz Rudzātiem, kur uz ceļa guļot ievainots cilvēks. Šo tālo ceļu mašīna mēroja velti, jo neviens cietušais neatradās. Veltīgs brauciens bija arī uz Aglonu, kur pie cietuša reizē bija izsauktas divas ātrās palīdzības — no Višķiem un no Preiļiem, pēc principa, kura ātrāk aizbrauks.

■ Slimnīcā ievietoti 72 cilvēki, bērnu nodaļā — 10.

■ Uzņemšanas nodaļā joprojām pēc palīdzības griežas traumas guvušie un ērcu sakostie.

■ Piedzīmusi viena meitene, trīs zēni.

■ Slimnīcā nomiruši trīs cilvēki.

L. Rancāne

■ No 4. līdz 10. maijam Līvānu «ātrās palīdzības» brigāde izbraukusi uz 74 izsaukumiem, tai skaitā sniegusi palīdzību trijos traumu gadījumos.

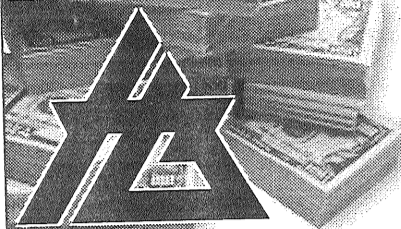
■ Slimnīcas uzņemšanas nodaļā pēc palīdzības griezušies 58 cilvēki, no tiem — 19 ar traumām, divas traumas gūtas alkohola reibumā, bet sešiem cilvēkiem bija iekodušas ērces.

■ Līvānu slimnīcā ievietots 41 slimnieks. Terapijas nodaļā — 20, bērnu un ginekoloģiskajā nodaļā — katrā pa sešiem, ķirurģiskajā — 7, bet neiroloģiskajā nodaļā — divi pacienti.

■ Aizvadītajā nedēļā Līvānu slimnīcā piedzimuši četri zēni un nomiris viens cilvēks.

M. Dziesma

LATVIJAS HIPOTĒKU UN ZEMES BANKA

Valsts akciju
sabiedrība
«Latvijas Hipotēku
un zemes banka»
ar šā gada maiju
piedāvā

paaugstinātas noguldījumu likmes!

GADA PROCENTU LIKMES

VIENTĀRSĀIS TERMIŅNOGULDĪJUMS

Līguma termiņš	LVL	USD
✓ 3 mēn.	5,5%	5%
✓ 6 mēn.	6%	5,25%
✓ 12 mēn.	7%	6%
✓ 18 mēn.	7,25%	6,25%
✓ 24 mēn.	7,5%	6,5%

ATKLĀTAIS TERMIŅNOGULDĪJUMS

Līguma termiņš	LVL	USD
✓ 6 mēn.	6%	5,5%
✓ 12 mēn.	7%	6%
✓ 18 mēn.	7,25%	6,5%

SPECIĀLAIS TERMIŅNOGULDĪJUMS

Līguma termiņš	LVL	USD
✓ 6 mēn.	6,5%	5,5%
✓ 12 mēn.	7,5%	6,5%
✓ 18 mēn.	7,5%	6,6%
✓ 24 mēn.	7,75%	6,8%

ĪSTERMIŅA DEPOZĪTS

Līguma termiņš	LVL	USD
✓ 1 mēn.	5%	4,5%

Iegūt papildu informāciju un noslēgt depozīta līgumu var LHZB nodaļā
PREIĻOS, Brīvības ielā 2, LV-5300, tālr. 53 24395

Domājiet par nākotni šodien!

Gulbenes alus darītava firmām piedāvā izlejamo alu pēc
ražotāja cenas. Uzstāda ierīces alus pārdošanai.

Tuvāka informācija Preiļos, Tirdzniecības laukumā 3. Tālr. 22211.

Alus bārā (Preiļos, Tirdzniecības lauk. 3)
un Preiļu tirdzniecības kioskā «Lana»
visu vasaru **PĀRDOD** aukstu
alu. Pieņem stikla taru.

**Š. g. 23. maijā
plkst. 10.00 notiks
«Kristapiņu» kapu
uzkopšanas talka.**

Rušonas pagasta padome

**LR Valsts zemes dienesta
Preiļu rajona nodaļas telefonu
numuri:**

- ✓ vadītājs — 24570,
- ✓ vadītāja vietnieks — 22738,
- ✓ zemes strīdu izskatīšanas komisijas sekretārs — 22738,
- ✓ kadastra daļa — 24225,
- ✓ grāmatvedības un finanšu daļa — 23983.

**Nekustamā īpašuma
formēšanas birojs:**

- ✓ mērniecības grupa — 24296,
- ✓ nekustamā īpašuma vērtēšanas grupa — 22459.

Preiļu pilsētas dome izsludina konkursu
par tiesībām saņemt pasūtījumu Preiļu
pilsētas 1. pamatskolas rekonstrukcijai
1998. gadā. Konkursa materiālus var saņemt
Preiļu pilsētas domē Tirdzniecības lauk. 1,
pie kancelejas vadītājas. Pieteikuma iesniegšanas
termiņš 1998. g. 21. maijs
plkst. 10.00. Tālr. 53-22766.

16. un 20. maijā pārdos dējējvistas un jaunpūtņus (no 1 diennakts līdz 5 mēn.), zoslēmus un
barību 8.30 Galēnos, 8.55 Polkoronā, 9.10 Stabulniekos,
9.25 Riebiņos, 9.40 Preiļos, 10.20 Pieniņos, 10.45
Smelteros, 11.00 Anspokos, 11.15 Priekuļos, 11.40
Rudzātos, 12.10 Līvānos pie universālvēikala, 12.50
Rožupē, 13.10 Vanagos, 13.30 Vārkavā, 13.45 Klaparos,
14.00 Pilišķos, 14.20 Aizkalnē, 14.40 Pelēcos, 14.55
Ārdavā, 15.10 Rušonā, 15.20 Kastīrē, 15.35 Anspokos,
16.00 Gailīšos.

**Tiek izsludināts konkurss uz Kas-
tīres pamatskolas sporta zāles celtniecību. Pieteikties
līdz š. g. 25. maijam. Informācija pa tālr. 65174.**

**LR Valsts zemes dienesta
Preiļu rajona nodaļa izsludina
konkursu uz vakanto
ierēdņa amata vietu —
kadastra daļas inspektors
Preiļu pagastā.**

Prasības:

- ▶ atbilstība likuma «Par valsts civildienestu» 6. pantam,
- ▶ augstākā izglītība,
- ▶ zināšanas likumdošanā par zemes reformu,
- ▶ iemaņas darbā ar datoru.

**Pieteikumi jāiesniedz
personīgi LR VZD Preiļu rajona
nodaļā Preiļos, Liepājas ielā
46, 20 dienu laikā
no sludinājuma publicēšanas.
Uzziņas pa tālr. 24570.**

AGA

Jauns GĀZU TEHNISKAIS CENTRS

**PREIĻI, BRĪVĪBAS IELĀ 75,
p/s "PREIĻU SCO", tālr.: 22645, 22646.**

- SKĀBEKLIS • ACETILĒNS • ARGONS • OGĻSKĀBĀ GĀZE
- GĀZES BALONU NOMA • METINĀŠANAS APRĪKOJUMS

"AGA" SIA: Pulkveža Brieža ielā 15, Rīga, LV - 1010, tālr. 7322448, 7325191, fakss 7322299

Pardod

Opel Omega 2,0 i, 1987. g. Tālr. 42501;
Volvo-340, 1986. g., 1100 \$. Tālr. 16273;
VAZ-21011 rezerves daļām. Tālr. 22401;
M-2140, VAZ-2101. Tālr. 22848 vakaros;
M-412. Tālr. 22822;

GAZ-52 A, DT-25 (ir inventārs), Husqvarnu-254, VAZ-2106, 1986. g., VAZ-06 spārnu durvis (komplektu), Audi-100 Avants. Kontaktl. 42289;

UAZ-469 labā tehniskā stāvoklī. Tālr. 15212 rītos, vakaros;

T-25 vienkorpasa arklis, govi. Tālr. 15174;

kultivatoru, Ls 120, lēti sēklas kartupeļus 'Adreta'. Tālr. 42967 pēc 21;

siena grābekli «Jula» (slīpo). Tālr. 59397, 59313;

jaunu cālu inkubatoru (75 olām), medu, 2,30 Ls/kg. Tālr. 55624; malku. Tālr. 23608;

māju un zemi Pelēču pag. Tālr. Rīgā 369426, 914814;

1,5 istabu dzīvokli. Tālr. 23174;

8 ned. vecu gotiņu. Tālr. 16234;

teli (12 mēn.). Tālr. 54730;

govi. Tālr. 32253;

govis. Tālr. 50456;

govi. Tālr. 36523;

govi. Tālr. 30552;

rotveļiera šķirnes kucēnus. Tālr. 21151.

Pērk

tīklu ecēšas. Tālr. 21194.

Maina

vai pārdod pusi mājas no Ikšķiles uz Preiļiem. Tālr. 8-250-36130.

Dažādi

Vajadzīga farmaceite. Tālr. 24223.

Mūrē plītis, krāsnis, kamīnus. Tālr. 23087 vakaros.

**Pērk papīrmalku,
finierklucus mežā un mežā pie
ceļa un cirsmas.
Tālr. 23743, mob. tel. 29-355766.**

LĪDZJŪTĪBAS

Vaska svece izdzisusi,
Sirmi zirgi sabraukuši,
Nu vedīs tai ciemā,
Kur mūžam neatnākšu.

**Dalām būdu smagumu
ar tuviniekiem, no Broņislavas
VOLONTES uz mūžu atvadoties.
Folkloras ansamblis «Naktineica»**

**Izsakām līdzjūtību Leontīnai
Bogotai, TĒVU zaudējot.
Puncuļu fermas kolektīvs**

**Uzņemšanas nodaļas un ātrās
palīdzības kolektīvs izsaka dziļu
līdzjūtību Vitālijam Skudram,
MĀMUĻU mūžībā izvadot.**

**Koks nezina, kad vētrā tas lūzīs,
Ne cilvēka sirds, kad pukstēt tā stās.
Skumju brīdī esam kopā ar tevi,
Jolanta, VECMĀMUĻU
smiltājā izvadot.
Bijušie klasesbiedri un audzinātāja
Priekuļos**

**Asaras kā karstas lāses
Sirdī sāpēdamas krīt,
Ai, cik grūti kapu kalnā
Mīļo māti aizvadīt.
Skumju brīdī esam kopā ar Vitāliju
Skudru, MĀMINU mūžībā aizvadot.
Preiļu slimnīcas kolektīvs**

**Lai tēva aplklusī sirds vēl ilgi
Teic padomu un ceļmaizi dod.
Izsakām līdzjūtību Leontījai
Bogotai, TĒVU smiltājā guldot.
Darba biedri**

**Nav vairs tevis, tavu balto roku,
Nav vairs tava glāsta, tavas mīlas māt.
J. Osmanis
Dalām būdu smagumu ar Vitāliju,
MĀTI smiltājā izvadot.
Slimnīcas šoferu kolektīvs**